

ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ТА РЕАГУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ НА ВИПАДКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Громадська організація «Ла Страда-Україна»

**ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ТА РЕАГУВАННЯ
СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ
НА ВИПАДКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА**

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Автори: Андрєєнкова Вероніка, Бондар Валерія, Легенька Марина, Столбун Наталія, Харківська Тетяна, Черепаха Катерина.

Рецензенти: Легенький М.І., вчений секретар Національного авіаційного університету, доктор юридичних наук, професор;

Поєдинок О.Р, к.ю.н., адвокатка, доцентка кафедри міжнародного права Навчально-наукового інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка.

Упорядниці: Андрєєнкова В.Л., Харківська Т.А.

Рекомендовано до друку та використання Науково-методичною радою ГО "Ла Страда-Україна", протокол №7 від 29.09.2022 р.

Громадська організація «Ла Страда-Україна»
Київ, 03113, а/с 26,
Тел./факс: +38 (044) 205 36 95
E-mail: info@la-strada.org.ua
www.la-strada.org.ua, www.facebook.com/lastradaukraine

Здійснено в рамках проекту «Розбудова спроможності об'єднаних територіальних громад в Україні щодо запобігання та протидії домашньому насильству» за підтримки Фонду сприяння демократії Посольства США в Україні. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією уряду США. / Supported by the Democracy Grants Program of the U.S. Embassy to Ukraine. The views of the authors do not necessarily reflect the official position of the U.S. Government.

© ГО «Ла Страда-Україна», 2022

© Андрєєнкова В.Л, Бондар В.І., Легенька М.М.,
Столбун Н.О, Харківська Т.А., Черепаха К.В. 2022

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1. Кроки розбудови в територіальній громаді системи запобігання та протидії домашньому насильству.....	5
2. Нормативно-правові акти, які унормовують діяльність суб'єктів територіальної громади.....	8
3. Повноваження суб'єктів територіальних громад.....	14
4. Взаємодія суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	23
5. Карта взаємодії у сфері запобігання насильству суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	49
6. Карта взаємодії у сфері протидії насильству суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	48
7. Алгоритми взаємодії суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	51
8. Алгоритми реагування суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	64
Інформація про авторок.....	79

Список умовних скорочень

КМУ – Кабінет Міністрів України

МСП – Міністерство соціальної політики

МВС – Міністерство внутрішніх справ

МОН – Міністерство освіти та науки України

МОЗ – Міністерство охорони здоров'я

ТГ – територіальна громада

ВСТУП

Тема домашнього насильства протягом багатьох років є надзвичайно актуальною на території України. З кожним роком питанням домашнього насильства опікується все більше державних та громадських організацій, об'єднуючи всі зусилля задля мінімізації цього явища в суспільстві. Ситуації, пов'язані з домашнім насильством завдають шкоди не лише постраждалим особам, але й громаді в цілому.

Згідно статистики Українського центру соціальних реформ 1,1 млн жінок переживають фізичне та сексуальне насильство протягом року, а щорічні економічні втрати нашого суспільства внаслідок насильства щодо жінок становлять 208 млн доларів США. Витрати на подолання наслідків одного випадку насильства перевищують розмір середньої заробітної плати і, частіше за все, покладаються на самих постраждалих. Національною поліцією України за 2021 рік було зареєстровано 325 599 заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, пов'язані з домашнім насильством, більшість стосовно жінок.

Матеріал, висвітлений в цих рекомендаціях допоможе посилити спроможність територіальних громад щодо створення дієвого механізму запобігання та протидії домашньому насильству. Ефективна система взаємодії у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є однією з найважливіших інструментів розвитку територіальної громади, створення безпечного безнасильницького середовища в громаді, зростання добробуту її громадян та вдосконалення суспільних відносин.

Команда ГО «Ла Страда-Україна» висловлює щирі подяку Калуській територіальній громаді (Івано-Франківська область), Ружинській територіальній громаді (Житомирська область), Троїцькій територіальній громаді (Луганська область) за активну та професійну участь в створенні рекомендацій та пілотуванні відповідних заходів у своїх територіальних громадах.

1. КРОКИ РОЗБУДОВИ В ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ СИСТЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ЗА ДОПОМОГОЮ ДІЄВОГО ІНСТРУМЕНТУ РЕАГУВАННЯ ТА ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ (ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА З УРАХУВАННЯМ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ)

КРОК 1

- Опрацювати нормативно-правову базу, яка регулює питання запобігання та протидії домашньому насильству.
- Ознайомитись із повноваженнями суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

КРОК 2

Скоординувати взаємодію суб'єктів, зокрема:

- Голова виконавчого органу ради територіальної громади визначає заступника голови (за наявності), який є координатором з питань здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі.
- Голова виконавчого органу ради територіальної громади визначає виконавчий орган до повноважень якого належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі (виконавчі органи з питань сім'ї).
- Виконавчий орган рад територіальних громад визначає відповідального(их) працівника(ів) виконавчого комітету, який(і) проводять роботу з прийому та реєстрації заяв і повідомлень про вчинення насильства, координації заходів реагування на факти вчинення насильства, надання допомоги і захисту постраждалим особам, а також роботу з кривдниками.
- Для забезпечення міжвідомчої співпраці щодо реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на місцевому рівні, узгодженості заходів у цій сфері, підвищення їх ефективності, координації проведення інформаційно-просвітницьких заходів, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування виконавчим органом ради територіальної громади утворюється дорадчий орган - координаційна рада.
- Організувати та забезпечити безперешкодну діяльність координаційної ради (затвердити її склад, Положення, погодити план роботи).

КРОК 3

Виокремити та скласти карту суб'єктів територіальної громади, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству

Рекомендуємо:

- Скласти карту з вказанням установи, ПІБ та контактів керівника, відповідальної особи .
- Зібрати інформацію від суб'єктів про послуги які вони надають.
- Розмістити карту суб'єктів на інформаційних ресурсах територіальної громади.
- Старостам скласти карту суб'єктів старостинського округу, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

КРОК 4

Систематично проводити інформаційно-просвітницьку роботу серед громади із залученням суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Рекомендуємо зосередитися саме на проведенні активної діяльності із запобігання домашньому насильству. Саме така діяльність є запорукою добробуту громади в цілому³. Вона дозволить жителям громади відчувати себе в безпечному середовищі.

КРОК 5

Провести (як для всієї територіальної громади в цілому, так і окремо, для кожного з суб'єктів) внутрішню оцінку та моніторинг наявних та необхідних ресурсів (людських, матеріальних тощо)

Рекомендуємо:

- Для проведення оцінки ресурсів кожного суб'єкта користуватися чек-листами, розробленими, з урахуванням положень діючого законодавства.
- За результатами заповнених чек-листів та зробленого їх аналізу, рекомендуємо взяти їх за основу при складанні плану заходів.

КРОК 6

За результатами проведеної оцінки:

- Скласти та затвердити Програму/план заходів із запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі в територіальній громаді на період до 2025 року.
- Скласти відповідно плани заходів кожним суб'єктом.
- Включити питання із запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі у Програму соціально-економічного розвитку територіальної громади.

Рекомендуємо під час складання плану заходів:

- враховувати чинні нормативно-правові документи з означеного питання (Державну соціальну програму з запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року; Постанову КМУ від 21 квітня 2021 р. № 361-р «Про затвердження плану невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства» та інші.
- Для кожного завдання розписувати чіткі заходи з його впровадження (тобто відповідати на запитання «Що треба зробити для виконання завдання?»).
- Враховувати можливості подання документів з метою отримання субвенції з державного бюджету на створення мережі спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі.

КРОК 7

Розробити та затвердити (унормувати) алгоритми реагування суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

³ Дослідження «Економічні наслідки насильства щодо жінок в Україні», 2017. Дослідження проводив Український центр соціальних реформ на замовлення UNFPA (Фонду ООН у галузі народонаселення).

https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/%D0%95%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D1%96%D1%87%D0%BD%D1%96%20%D0%BD%0%B0%D1%81%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%BA%D0%B8%20%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0_2017_1.pdf

КРОК 8

Розробити та затвердити (унормувати) алгоритм взаємодії суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Рекомендуємо:

- *Розробити алгоритм взаємного інформування суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству у випадку змін у кадровому складі, графіку роботи, контактних даних відповідальних працівників.*
- *Розробити удосконалений порядок інформування не пізніше однієї доби про виявлені факти домашнього насильства з урахуванням особливостей інформування та залучення до реагування суб'єктів у позаробочий час.*

КРОК 9

Проводити систематичне підвищення кваліфікації суб'єктів територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Рекомендуємо:

- *Провести оцінку потреб суб'єктів у навчанні (теми, цільові групи).*
- *Скласти перелік потенційних організацій-партнерів, які надають відповідні освітні послуги.*
- *Подавати проектні пропозиції для отримання грантів.*

КРОК 10

Розробити дієвий механізм надання допомоги постраждалим особам.

Рекомендуємо:

- *Проводити визначення потреб територіальної громади у соціальних послугах.*
- *Забезпечити оприлюднення даних про суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про їх послуги (як на рівні територіальної громади, так і кожного суб'єкта)*
- *Всім суб'єктам взаємодії мати базу даних про суб'єктів взаємодії та про всі наявні послуги в територіальній громаді.*
- *Забезпечити отримання постраждалою особою повної та вичерпної інформації від суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про свої права і соціальні послуги, медичну, соціальну, психологічну допомогу, якими вона може скористатися.*

КРОК 11

Забезпечити збір та обробку інформації про виявлені випадки домашнього насильства, організувати звітування у визначені терміни.

КРОК 12

Здійснювати моніторинг виконання заходів (вхідний, проміжний) у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Здійснювати моніторинг діяльності суб'єктів взаємодії згідно їх повноважень, контролювати ведення відповідної документації (актів, журналів тощо).

2. НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ, ЯКІ УНОРМОВУЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Станом на 01.10.2021р.

<p>Суб'єкти територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству (ст. 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»)</p>	<p>Перелік нормативно-правових актів, які унормовують діяльність суб'єкта територіальної громади</p>
<p>Голова, заступник голови територіальної громади</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» - Указ Президента України «Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства» від 21.09.2020 р.; - Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145 «Питання Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року»; - Постанова КМУ від 21 квітня 2021 р. № 361-р «Про затвердження плану невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства» - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження – Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (п. 7-8; 20-23; 25-28; 30-35); - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775).
<p>Відповідальний працівників виконавчого комітету (або структурний підрозділ), які (який) проводять (проводить) роботу</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (ст. 8); - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері

	<p>запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (п. 7-8; 20-23; 25-28; 30-35);</p> <ul style="list-style-type: none"> - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775); - Наказ Мінсоцполітики від 30.11.2020 № 787 «Про затвердження Методики визначення потреб територіальних громад у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі»; - Наказ Мінсоцполітики від 13.10.2021 N 587 «Про затвердження Типової програми для постраждалих осіб».
<p>КУ «Центр надання соціальних послуг»</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (ст. 14);
<p>Центр соціальних служб</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про соціальні послуги»;
<p>Мобільна бригада соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 654 «Про затвердження Типового положення про мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та / або насильства за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 655 «Про затвердження Типового положення про притулок для осіб, які постраждали від домашнього насильства та / або насильства за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 26 червня 2019 р. № 576 «Про затвердження Порядку надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, які страждають на психічні розлади»; - Постанова КМУ від 21.08.2019 р. № 824 «Про затвердження типових положень про денний центр соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, та спеціалізовану службу первинного соціально-психологічного консультування осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775); - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 587 «Про організацію надання соціальних послуг»;

	<ul style="list-style-type: none"> - Наказ МСП від 01.10.2018 р. № 1434 «Про затвердження Типової програми для кривдників»; - Наказ МСП від 13.07.2018 р. № 1005 «Про затвердження форм обліку соціальної роботи з сім'ями/особами, які перебувають у складних життєвих обставинах»; - Наказ МСП від 02.07.2019 № 1037 «Про затвердження форм документів, із яких формується особова справа постраждалої особи, влаштованої до притулку для осіб, які постраждали від домашнього насильства та / або насильства за ознакою статі»; - Наказ МСП від 30.11.2020 № 787 «Про затвердження Методики визначення потреб територіальних громад у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих від домашнього насильства та насильства за ознакою статі»; - Спільний наказ Мінсоцполітики та МВС від 13.03.2019 № 369/180 «Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства»; - Наказ Мінсоцполітики від 13.10.2021 № 587 «Про затвердження Типової програми для постраждалих осіб».
Служба у справах дітей	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (п. 2 ст. 9); - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про соціальні послуги»; - Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства (Ланцаротської конвенції)» (прийнятий 18.02.2021); - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (п. 8-9; 13-15; 20) (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021); - Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей»; - Постанова КМУ від 24 вересня 2008 р. № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (зі змінами згідно Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021).
Відділ освіти, заклади освіти	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (ст. 11); - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»;

	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про освіту»; - Закон України «Пр повну загальну середню освіту»; - Закон України «Про дошкільну освіту»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (п. 26; 28; 30; 32; 39-41); - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021) ; - Наказ МОН України від 22.05.2018 р. № 509 «Положення про психологічну службу»; - Наказ МОН України від 02.10.2018 р. № 1047 «Методичні рекомендації щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників з іншими органами та службами».
<p>Старости</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (ст. 8, 15); - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»; - Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (п. 24; 26; 28; 30; 31; 32); - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ №843 від 04.08.2021).
<p>Уповноважені підрозділи Національної поліції</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (ст. 10, 15, 27); - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства (Ланцаротської конвенції)» (прийнятий 18.02.2021);

	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про Національну поліцію» (ч. 8 статті 23); - Постанова КМУ від 28 жовтня 2015 року № 877 «Положення про Національну поліцію» (підпункт 23 пункту 4); - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (п. 26; 28; 30; 32; 36-38); - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021); - Наказ МВС України від 19 грудня 2017 року № 1044 «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України»; - Наказ МВС від 25.02.2019 № 124 «Про затвердження Порядку взяття на профілактичний облік, проведення профілактичної роботи та зняття з профілактичного обліку кривдника уповноваженим підрозділом органу Національної поліції України»; - Спільний наказ Мінсоцполітики та МВС від 13.03.2019 № 369/180 «Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства».
<p>Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ №843 від 04.08.2021).
<p>Заклади охорони здоров'я</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на

	<p>період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145);</p> <ul style="list-style-type: none"> - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ №843 від 04.08.2021); - Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 01.02.2019 №278 «Про затвердження Порядку проведення та документування результатів медичного обстеження постраждалих осіб від домашнього насильства або осіб, які ймовірно постраждали від домашнього насильства, та надання їм медичної допомоги».
Органи опіки та піклування	<ul style="list-style-type: none"> - Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; - Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»; - Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування»; - Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (Постанова КМУ від 24 лютого 2021 р. № 145); - Постанова КМУ від 22.08.2018 р. № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»; - Постанова КМУ від 1 червня 2020 р. № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» (зі змінами згідно Постанови Кабміну від 28 липня 2021 р. № 775; Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021); - Постанова КМУ від 24 вересня 2008 р. № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (зі змінами згідно Постанови КМУ № 843 від 04.08.2021).

**3. ПОВНОВАЖЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ
У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ
(ст. 8-14 ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ»)**

<p>Суб'єкти територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству (ст. 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»)</p>	<p align="center">Повноваження суб'єктів</p>
<p>Голова, заступник голови ТГ, відповідальний працівників виконавчого комітету (або структурний підрозділ), які (який) проводять (проводить) роботу, старости</p>	<p align="center">ст. 8 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>2. До повноважень районних, районних у містах Києві і Севастополі державних адміністрацій та виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; 2) забезпечення надання соціальних послуг на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, у тому числі шляхом соціального замовлення у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 3) визначення потреби у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб, забезпечення їх створення та функціонування, здійснення контролю за їхньою діяльністю; 4) участь у підготовці фахівців, до компетенції яких належать питання запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі фахівців, які реалізують програми для кривдників; 5) прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, забезпечення застосування заходів для його припинення, надання допомоги постраждалим особам; 6) забезпечення координації діяльності суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, та їх взаємодії на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; 7) інформування постраждалих осіб про права, заходи та соціальні послуги, якими вони можуть скористатися; 8) збір, аналіз і поширення відповідно до законодавства інформації про домашнє насильство на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; 9) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

	<p>10) виконання повноважень органу опіки та піклування.</p> <p>3. Особливості здійснення районними державними адміністраціями та виконавчими органами сільських, селищних, міських (міст районного підпорядкування) рад повноважень, передбачених частиною другою цієї статті, визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Особливості здійснення виконавчими органами районних у місті рад повноважень, передбачених частиною другою цієї статті, визначаються міською радою відповідного міста.</p> <p>4. Структурними підрозділами місцевих державних адміністрацій, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є структурні підрозділи з питань сім'ї.</p> <p>Виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є виконавчі органи з питань сім'ї.</p>
<p>КУ «Центр надання соціальних послуг»/Центр соціальних служб/Мобільна бригада соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі</p>	<p>ст. 14. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб</p> <p>1. Загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб у межах своїх повноважень здійснюють:</p> <p>1) прийом і розгляд заяв від постраждалих осіб або їхніх представників про отримання допомоги, зокрема соціальних послуг для осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах;</p> <p>2) інформування місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, уповноважених підрозділів органів Національної поліції України про виявлення фактів домашнього насильства за наявності добровільної поінформованої згоди постраждалих осіб, крім випадків вчинення насильства стосовно дітей та недієздатних осіб або виявлення актів насильства кримінального характеру, коли така згода не вимагається; у разі виявлення факту домашнього насильства стосовно дитини - інформування не пізніше однієї доби служби у справах дітей та уповноважених підрозділів органів Національної поліції України;</p> <p>3) оцінку потреб постраждалих осіб;</p> <p>4) надання постраждалим особам повної та вичерпної інформації про їхні права і можливості отримання ними дієвої допомоги;</p> <p>5) надання відповідно до компетенції постраждалим особам соціальних послуг, медичної, соціальної, психологічної допомоги на безоплатній основі, сприяння наданню правової допомоги, а також забезпечення тимчасового притулку для таких осіб та їхніх дітей у порядку, передбаченому законодавством;</p> <p>6) інформування в установленому законодавством порядку місцевих державних адміністрацій та органів місцевого</p>

	<p>самоврядування про осіб, яким надавалася допомога, та про результати її надання.</p> <p>2. Спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб (крім кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей) утворюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства та діють на основі типових положень про спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, затверджених Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб функціонують в установленому законодавством порядку за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ, організацій, професійних спілок, добровільних внесків юридичних і фізичних осіб, інших джерел, не заборонених законодавством.</p> <p>4. Питання щодо перебування постраждалих осіб у спеціалізованих службах підтримки таких осіб та надання їм соціальних послуг регулюються установчими документами зазначених служб відповідно до стандартів надання соціальних послуг постраждалим особам, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, з урахуванням вимог міжнародних правових актів.</p>
Служба у справах дітей	<p>п. 2 ст. 9 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>2. До повноважень служб у справах дітей у сфері запобігання та протидії домашньому насильству стосовно дітей належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) розроблення та виконання заходів із захисту прав та законних інтересів постраждалої дитини; 2) розроблення та виконання заходів із захисту прав та законних інтересів дитини-кривдника; 3) прийом та розгляд заяв і повідомлень про домашнє насильство стосовно дітей та за участю дітей, у тому числі повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей; 4) інформування постраждалої дитини, її батьків, інших законних представників, якщо вони не є кривдниками дитини, про права, заходи та послуги, якими вони можуть скористатися; 5) інформування дитини-кривдника, її батьків, інших законних представників про права дитини, заходи та послуги, якими вони можуть скористатися; 6) влаштування дитини в центр соціально-психологічної реабілітації дітей, притулок для дітей служби у справах дітей, інші установи для дітей незалежно від форми власності та підпорядкування, в яких створені належні умови для проживання, виховання, навчання та реабілітації дитини відповідно до її потреб, а також здійснення контролю за умовами її перебування та надання допомоги у разі неможливості

	<p>проживання дитини із своїми батьками, іншими законними представниками у зв'язку із вчиненням домашнього насильства стосовно цієї дитини або за її участі;</p> <p>7) проведення профілактичної роботи з батьками, іншими законними представниками дитини із запобігання домашньому насильству стосовно дітей та за участю дітей;</p> <p>8) порушення перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про притягнення до відповідальності згідно із законом посадових осіб у разі невиконання або неналежного виконання ними обов'язків під час виявлення фактів домашнього насильства, роботи з постраждалою дитиною, дитиною-кривдником;</p> <p>9) взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;</p> <p>10) здійснення інших передбачених законодавством заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству стосовно дітей чи за участю дітей;</p> <p>11) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p>
Відділ/управління освіти/заклади освіти	<p>ст. 11. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження органів управління освітою, навчальних закладів та установ системи освіти у сфері запобігання та протидії домашньому насильству</p> <p>1. До повноважень органів управління освітою у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відповідно до компетенції належать:</p> <p>1) забезпечення підготовки фахівців відповідної кваліфікації та галузі знань з метою належного виконання ними функцій із запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>2) забезпечення впровадження в навчально-виховний процес на всіх освітніх рівнях, у тому числі включення до навчальних програм і планів, питань запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>3) забезпечення включення до освітньо-професійних програм під час встановлення державних стандартів освіти питань запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>4) участь у підготовці (перепідготовці, підвищенні кваліфікації) фахівців, які представляють суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>5) забезпечення включення до навчальних та виховних програм питань запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>6) методичне забезпечення навчальних закладів з питань запобігання та протидії домашньому насильству;</p>

	<p>7) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p> <p>2. Навчальні заклади та установи системи освіти під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству:</p> <p>1) проводять з учасниками навчально-виховного процесу виховну роботу із запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>2) повідомляють не пізніше однієї доби службу у справах дітей, уповноважені підрозділи органів Національної поліції України у разі виявлення фактів домашнього насильства стосовно дітей або отримання відповідних заяв чи повідомлень;</p> <p>3) проводять інформаційно-просвітницькі заходи з учасниками навчально-виховного процесу з питань запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі стосовно дітей та за участю дітей, приділяючи особливу увагу формуванню небайдужого ставлення учнів до постраждалих дітей, усвідомлення необхідності невідкладного інформування вчителів про випадки домашнього насильства, що стали їм відомі, повідомлення про такі випадки до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей;</p> <p>4) організують роботу практичного психолога та/або соціального педагога з постраждалими дітьми;</p> <p>5) взаємодіють з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;</p> <p>6) звітують центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p>
<p>Органи, установи і заклади охорони здоров'я</p>	<p>ст. 12. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження органів, установ і закладів охорони здоров'я у сфері запобігання та протидії домашньому насильству</p> <p>1. До повноважень органів охорони здоров'я у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:</p> <p>1) розроблення та затвердження стандарту надання медичної допомоги постраждалим особам або особам, які ймовірно постраждали від домашнього насильства;</p> <p>2) затвердження порядку проведення та документування результатів медичного обстеження постраждалих осіб;</p>

	<p>3) методичне забезпечення установ і закладів охорони здоров'я з питань запобігання та протидії домашньому насильству;</p> <p>4) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p> <p>2. Установи і заклади охорони здоров'я під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству:</p> <p>1) повідомляють уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про виявлення ушкоджень, що могли виникнути внаслідок вчинення домашнього насильства, а в разі виявлення ушкоджень у дитини - також службу у справах дітей;</p> <p>2) у разі виявлення тілесних ушкоджень забезпечують в установленому порядку проведення медичного обстеження постраждалих осіб;</p> <p>3) у разі виявлення ушкоджень сексуального характеру направляють постраждалих осіб на тестування на ВІЛ-інфекцію;</p> <p>4) надають медичну допомогу постраждалим особам з урахуванням індивідуальних потреб;</p> <p>5) інформують постраждалих осіб про заходи та соціальні послуги, якими вони можуть скористатися;</p> <p>6) взаємодіють з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;</p> <p>7) звітують центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p>
<p>Органи Національної поліції</p>	<p>ст. 10. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження уповноважених підрозділів органів Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству</p> <p>1. До повноважень уповноважених підрозділів органів Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:</p> <p>1) виявлення фактів домашнього насильства та своєчасне реагування на них;</p> <p>2) прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, у тому числі розгляд повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та</p>

	<p>насильству стосовно дітей, вжиття заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам з урахуванням результатів оцінки ризиків у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спільно з Національною поліцією України;</p> <p>3) інформування постраждалих осіб про їхні права, заходи і соціальні послуги, якими вони можуть скористатися;</p> <p>4) винесення термінових заборонних приписів стосовно кривдників;</p> <p>5) взяття на профілактичний облік кривдників та проведення з ними профілактичної роботи в порядку, визначеному законодавством;</p> <p>6) здійснення контролю за виконанням кривдниками спеціальних заходів протидії домашньому насильству протягом строку їх дії;</p> <p>7) анулювання дозволів на право придбання, зберігання, носіння зброї та боєприпасів їх власникам у разі вчинення ними домашнього насильства, а також вилучення зброї та боєприпасів у порядку, визначеному законодавством;</p> <p>8) взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;</p> <p>9) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p> <p>2. Уповноважені підрозділи органів Національної поліції України здійснюють повноваження у сфері запобігання та протидії домашньому насильству з урахуванням міжнародних стандартів реагування правоохоронних органів на випадки домашнього насильства та оцінки ризиків.</p> <p>Поліцейські можуть проникати до житла особи без вмотивованого рішення суду в невідкладних випадках, пов'язаних із припиненням вчинюваного акту домашнього насильства, у разі безпосередньої небезпеки для життя чи здоров'я постраждалої особи.</p>
<p>Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги</p>	<p>ст. 13. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги у сфері запобігання та протидії домашньому насильству</p> <p>1. До повноважень центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:</p>

	<p>1) забезпечення надання безоплатної правової допомоги постраждалим особам у порядку, встановленому Законом України «Про безоплатну правову допомогу», у тому числі на базі загальних та спеціальних служб підтримки постраждалих осіб;</p> <p>2) взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;</p> <p>3) звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.</p>
<p>Органи опіки та піклування</p>	<p>п. 1 ст. 9. Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p> <p>Повноваження органів опіки та піклування, служб у справах дітей у сфері запобігання та протидії домашньому насильству</p> <p>1. До повноважень органів опіки та піклування у сфері запобігання та протидії домашньому насильству стосовно дитини та за участю дитини належать:</p> <p>1) захист прав та інтересів постраждалої дитини, дитини-кривдника, у тому числі шляхом звернення до суду, представництва прав та інтересів дитини у суді при розгляді питань, пов'язаних із здійсненням актів домашнього насильства, зокрема про видачу обмежувального припису;</p> <p>2) безпосереднє надання допомоги та захисту постраждалим дітям, дітям-кривдникам, які мають статус дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;</p> <p>3) розгляд у порядку, встановленому Сімейним кодексом України, питання про доцільність відібрання дитини або позбавлення батьківських прав стосовно дитини, якщо кривдниками дитини є батьки (усиновлювачі) або один із них;</p> <p>4) розгляд у порядку, встановленому законодавством, питань про доцільність відібрання дитини в опікуна (піклувальника), прийомних батьків, батьків-вихователів, про звільнення особи від обов'язків опікуна (піклувальника) дитини, розірвання договору про патронат над дитиною, скасування рішення про влаштування дитини до дитячого будинку сімейного типу або до прийомної сім'ї у разі здійснення домашнього насильства стосовно дитини або за участю дитини;</p> <p>5) надання згоди на отримання соціальних послуг постраждалою дитиною, дитиною-кривдником, якщо батьки, інші законні представники дитини є кривдниками або ухиляються від захисту прав та інтересів дитини;</p> <p>6) надання згоди на внесення персональних даних про дитину, яка повідомила про вчинення насильства або є постраждалою особою, до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, якщо батьки, інші законні представники дитини є кривдниками або ухиляються від захисту прав та інтересів дитини;</p>

7) влаштування дитини в сім'ю патронатного вихователя у разі неможливості проживання дитини із своїми батьками, іншими законними представниками у зв'язку із вчиненням домашнього насильства стосовно цієї дитини або за її участі.

п. 3. ст. 9 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»

3. До повноважень органів опіки та піклування у сфері запобігання та протидії домашньому насильству стосовно недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, належать:

1) вирішення питання щодо отримання соціальних послуг постраждалою особою, яка є недієздатною особою, у разі якщо законного представника такій особі не призначено або законний представник є кривдником чи ухиляється від захисту прав та інтересів такої особи;

2) надання згоди на внесення персональних даних про недієздатну особу, яка повідомила про вчинення насильства або є постраждалою особою, до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, якщо законний представник такої особи є кривдником або ухиляється від захисту прав та інтересів недієздатної особи;

3) влаштування постраждалої особи, яка є недієздатною особою, до закладу соціального захисту у разі, якщо у зв'язку із вчиненням домашнього насильства проживання такої особи в сім'ї чи з опікуном становить загрозу її життю та здоров'ю;

4) вжиття заходів для надання недієздатній особі, яка є кривдником, психіатричної допомоги у примусовому порядку у разі, якщо у зв'язку із вчиненням домашнього насильства проживання такої особи в сім'ї чи з опікуном становить загрозу життю та здоров'ю членів сім'ї або опікуна;

5) порушення перед судом питання про звільнення в установленому законодавством порядку від повноважень опікуна або піклувальника у разі вчинення ними домашнього насильства стосовно недієздатної особи або особи, цивільна дієздатність якої обмежена;

6) захист прав та представлення інтересів постраждалої особи, яка є недієздатною особою, в органах державної влади, органах місцевого самоврядування чи в суді (у разі потреби);

7) порушення перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про притягнення в установленому законодавством порядку до відповідальності посадових осіб у разі невиконання або неналежного виконання ними обов'язків під час виявлення та роботи з постраждалими особами, які є недієздатними особами або особами, цивільна дієздатність яких обмежена;

8) здійснення інших передбачених законодавством заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству стосовно недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, чи за їх участю.

**4. ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ,
ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ
ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ**

(ст. 15 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»,
Постанови КМУ «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи
у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»
від 22.08.2018 р. № 658, Постанова КМУ «Про забезпечення соціального захисту дітей,
які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі таких, що можуть
загрожувати їх життю та здоров'ю» від 01.06.2020 р. № 585)

<p align="center">Суб'єкти територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству (ст. 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»)</p>	<p align="center">Алгоритм реагування/взаємодії на випадки домашнього насильства або загрозу вчинення</p>
<p>Всі суб'єкти ТГ, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству згідно ст. 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»</p>	<p>ст. 15 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» Взаємодія суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству 1. Взаємодія суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, передбачає: 1) взаємне інформування не пізніше однієї доби про виявлені факти домашнього насильства у випадках, передбачених цим Законом, з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом; 2) реагування на випадки домашнього насильства відповідно до компетенції та з урахуванням оцінки ризиків, що загрожують постраждалій особі; 3) узгодження заходів реагування на випадки домашнього насильства та надання дієвої допомоги постраждалим особам, що здійснюються різними суб'єктами; 4) розроблення та виконання відповідно до компетенції програм для кривдників; 5) розроблення та виконання відповідно до компетенції програм із запобігання та протидії домашньому насильству; 6) організацію здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відповідно до компетенції; 7) обмін досвідом у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 8) скоординовану міжвідомчу підготовку фахівців, які представляють суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;</p>

	<p>9) здійснення спеціально уповноваженими органами у сфері запобігання та протидії домашньому насильству моніторингу дотримання вимог законодавства суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, розроблення пропозиції щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування.</p> <p>2. Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, залучають до співпраці з організації та здійснення таких заходів і надання дієвої допомоги постраждалим особам громадські об'єднання, іноземні неурядові організації та інших заінтересованих осіб, а також забезпечують висвітлення таких заходів і діяльності в засобах масової інформації з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом.</p> <p>3. Порядок взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, звітують центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень, визначених цим Законом, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, який, зокрема, передбачає:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) звітування служб у справах дітей через Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації; 2) звітування уповноважених підрозділів органів Національної поліції України через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; 3) звітування органів управління освітою, навчальних закладів та установ системи освіти через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти; 4) звітування органів охорони здоров'я, установ та закладів охорони здоров'я через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; 5) звітування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги через Координаційний центр з надання правової допомоги.
<p>Міський голова, голова виконавчого органу ради об'єднаної територіальної громади, міської (у місті обласного</p>	<p>Міський голова, голова виконавчого органу ради об'єднаної територіальної громади, міської (у місті обласного значення), районної у місті (у разі її утворення) ради визначає заступника голови (за наявності), який є координатором з питань здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та в межах своїх</p>

<p>значення), районної у місті (у разі її утворення) ради</p>	<p>повноважень організовує роботу у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі відповідно до статті 13 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (п. 22 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, далі Порядку);</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначають відповідальних працівників виконавчого комітету (структурний підрозділ), які (який) проводять (проводить) роботу з прийому та реєстрації заяв і повідомлень про вчинення насильства, координації заходів реагування на факти вчинення насильства, надання допомоги і захисту постраждалим особам, а також роботу з кривдниками відповідно до Законів України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та цього Порядку (п. 23 Порядку). <p>Взаємодія суб'єктів координується:</p> <ul style="list-style-type: none"> - на загальнодержавному рівні - Мінсоцполітики; - на регіональному рівні - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями; - на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці - районними, районними у м. Києві і Севастополі держадміністраціями та виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад (п. 7 Порядку). <p>Для забезпечення міжвідомчої співпраці щодо реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на місцевому рівні, узгодженості заходів у цій сфері, підвищення їх ефективності, координації проведення інформаційно-просвітницьких заходів, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування районними, районними у м. Києві і Севастополі держадміністраціями, виконавчими органами рад об'єднаних територіальних громад, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад утворюються дорадчі органи - місцеві координаційні ради, до складу яких входять уповноважені представники місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, прокуратури та суду, громадських об'єднань, релігійних організацій, міжнародних та іноземних неурядових організацій (за згодою) (п.25 Порядку).</p>
<p>Заступник голови територіальної громади</p>	<ul style="list-style-type: none"> - є координатором з питань здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; - та в межах своїх повноважень організовує роботу у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі відповідно до статті 13 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».

	<p>Координатор є персонально відповідальним за забезпечення своєчасного та ефективного вжиття заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі (п. 22 Порядку).</p> <p>Координацію заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі та моніторинг їх реалізації на місцевому рівні здійснюють уповноважені особи (координатори) в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, на яких покладено функції щодо забезпечення рівності прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі (п. 8 Постанови).</p>
<p>Відповідальний працівників виконавчого комітету (або структурний підрозділ), які (який) проводять (проводить) роботу</p>	<p>п. 25-28; 30-35 Порядку</p> <p>23. Виконавчі органи рад об'єднаних територіальних громад, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад з метою забезпечення здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі визначають відповідальних працівників виконавчого комітету (структурний підрозділ), які (який) проводять (проводить) роботу з прийому та реєстрації заяв і повідомлень про вчинення насильства, координації заходів реагування на факти вчинення насильства, надання допомоги і захисту постраждалим особам, а також роботу з кривдниками відповідно до Законів України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та цього Порядку.</p> <p>26. До завдань у сфері запобігання насильству належать:</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначення стану, причин і передумов поширення насильства; - підвищення рівня поінформованості населення про форми, прояви, причини та наслідки насильства; - сприяння розумінню суспільством природи насильства, його непропорційного впливу на жінок і чоловіків, зокрема на осіб з інвалідністю, вагітних жінок, дітей, недієздатних осіб, осіб похилого віку; - формування в суспільстві нетерпимого ставлення до насильницьких моделей поведінки, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед дітей, усвідомлення насильства як порушення прав людини; - викорінення дискримінаційних уявлень про соціальні ролі та обов'язки жінок і чоловіків, а також будь-яких звичаїв і традицій, що на них ґрунтуються; - заохочення всіх членів суспільства, насамперед чоловіків, до активного сприяння запобіганню насильству. <p>27. З метою виконання завдань у сфері запобігання насильству районні, районні у м. Києві і Севастополі держадміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад, здійснюють:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розроблення та виконання на території відповідної

адміністративно-територіальної одиниці місцевих програм із запобігання та протидії насильству;

- координацію діяльності та взаємодію суб'єктів на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, реалізацію ними заходів із запобігання насильству;

- відповідно до законодавства збирання, аналіз і поширення інформації про насильство на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

28. На виконання завдань у сфері запобігання насильству суб'єкти забезпечують:

- вивчення ситуації та збір згрупованих за ознакою статі статистичних даних про факти насильства;

- організацію і проведення галузевих та міжгалузевих досліджень стану, причин і передумов поширення насильства, ефективності законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі та практики його застосування;

- організацію і проведення серед населення, зокрема серед дітей та молоді, інформаційних кампаній щодо запобігання та протидії насильству, роз'яснення його форм, проявів і наслідків;

- розроблення та впровадження у закладах освіти навчальних і виховних програм з питань запобігання та протидії насильству, зокрема стосовно дітей;

- залучення засобів масової інформації до проведення просвітницьких кампаній, спрямованих на виконання завдань у сфері запобігання насильству, зокрема формування небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед дітей, усвідомлення необхідності невідкладного повідомлення відповідних суб'єктів про випадки насильства;

- організацію та проведення спільних спеціалізованих тренінгів та семінарів для фахівців, які працюють у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, а також для працівників правоохоронних органів і суддів.

Під час виконання завдань суб'єкти враховують природу насильства, його непропорційний вплив на жінок і чоловіків, зокрема на осіб з інвалідністю, вагітних жінок, дітей, недієздатних осіб, осіб похилого віку, необхідність підтримки та захисту постраждалих осіб, наслідки насильства, що призводять до порушення прав людини.

30. Завданнями у сфері протидії насильству є:

- ефективне виявлення та узгоджене реагування на факти вчинення насильства з урахуванням результатів оцінки ризиків, що загрожують постраждалій особі, своєчасне взаємне інформування суб'єктів та направлення постраждалої особи до служб підтримки постраждалих осіб.

Взаємне інформування про факти насильства у випадках, передбачених Законами України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та цим Порядком, проводиться не пізніше однієї доби за допомогою телефонного зв'язку, електронної

пошти з подальшим письмовим підтвердженням, а після запровадження Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі - шляхом внесення інформації до нього;

- дієва допомога і захист постраждалих осіб, забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної насильством, з урахуванням віку, стану здоров'я, статі, релігійних переконань, етнічного походження, спеціальних потреб таких осіб. Допомога постраждалим особам надається за місцем звернення і не повинна залежати від факту звернення таких осіб до правоохоронних органів чи суду, від їх участі у кримінальному, адміністративному або цивільному провадженні;

- належне розслідування фактів насильства, своєчасне та ефективно вжиття щодо кривдника спеціальних заходів у сфері протидії насильству та контроль за їх виконанням, притягнення кривдників до передбаченої законом відповідальності та зміна їх поведінки.

31. З метою виконання завдань у сфері протидії насильству районні, районні у м. Києві і Севастополі держадміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад, здійснюють:

- реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

- роботу з прийому заяв і повідомлень про вчинення насильства, вжиття заходів для його припинення, надання допомоги постраждалим особам;

- координацію діяльності суб'єктів та їх взаємодію на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, залучення суб'єктів до припинення насильства, надання допомоги постраждалим особам;

- інформування постраждалих осіб про права, заходи та соціальні послуги, якими вони можуть скористатися;

- надання соціальних послуг на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, у тому числі шляхом соціального замовлення;

- визначення потреби в утворенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб, забезпечення їх утворення та функціонування, контроль за їх діяльністю;

- відповідно до законодавства збирання, аналіз та поширення інформації про насильство на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

- звітування Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному Мінсоцполітики;

- внесення Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським держадміністраціям пропозиції щодо удосконалення державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі;

- участь у підготовці фахівців, до компетенції яких належать

питання запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, зокрема фахівців, які реалізують програми для кривдників;

- повноваження органів опіки та піклування.

32. За наявності добровільної поінформованої згоди постраждалої особи уповноважені особи, зазначені в абзаці першому пункту 20 або пункті 23 цього Порядку (або інші суб'єкти, до яких звернулася постраждала особа), інформують інших суб'єктів у випадках, передбачених Законами України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та цим Порядком, про звернення та потреби постраждалої особи. Така згода не вимагається у випадках вчинення насильства стосовно дітей та недієздатних осіб, а також виявлення актів насильства кримінального характеру, обґрунтовану підозру щодо вчинення яких підтверджено за результатами оцінки ризиків.

33. У разі звернення особи, яка заявляє, що постраждала від насильства, та/або її законного представника уповноважена особа, визначена відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку:

- приймає заяву та реєструє її в журналі реєстрації заяв про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади) за формою згідно з додатком 1;

- не пізніше однієї доби інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції про звернення особи та/або її законного представника із заявою про вчинення насильства за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти;

- для організації надання медичної допомоги постраждалій особі (у разі потреби) залежно від її стану викликає бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги або інформує відповідний заклад охорони здоров'я з наданням особі направлення до нього за формою та у порядку, які визначено Мінсоцполітики та МОЗ;

- для невідкладного надання психологічної допомоги інформує відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центр соціально-психологічної допомоги або мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги постраждалим особам (у тому числі шляхом виклику психолога) та надає постраждалій особі направлення до такої служби за формою, визначеною Мінсоцполітики;

- інформує за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти не пізніше однієї доби відповідну службу у справах дітей - у разі, коли постраждалою від насильства особою або кривдником є дитина чи постраждала особа звернулася разом із дитиною; невідкладно у строк, що не перевищує однієї доби, орган опіки та піклування - у разі, коли постраждалою від насильства особою або кривдником є повнолітня недієздатна особа або особа, дієздатність якої обмежено;

- разом із представниками центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, притулку для постраждалих осіб, мобільної бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим особам, кризового центру, іншого закладу, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам, або фахівцем із соціальної роботи, проводить оцінку потреб особи (щодо соціальних послуг, притулку, медичної або психологічної допомоги) за формою, визначеною Мінсоцполітики; інформує особу та/або її законного представника (якщо такий представник не є кривдником) про права, заходи та соціальні послуги, якими вона може скористатися.

За результатами оцінки потреб постраждалій особі видаються направлення за формою, визначеною Мінсоцполітики, до відповідних загальних/спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб (центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центру соціально-психологічної допомоги, надання притулку для постраждалих осіб, територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг), іншого закладу, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам) та/або центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

- інформує про потреби постраждалої особи та вносить інформацію про видані направлення до журналу реєстрації заяв про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади) за формою згідно з додатком 1;

- з урахуванням результатів оцінки ризиків, проведеної відповідно до підпункту 3 пункту 35 цього Порядку, та оцінки потреб постраждалої особи, проведеної відповідно до абзацу сьомого пункту 33 цього Порядку, організовує проходження постраждалою особою програми (відповідно до затвердженої Мінсоцполітики типової програми для постраждалих осіб та з урахуванням методичних рекомендацій щодо її виконання) та надсилає її іншим суб'єктам. Під час підготовки та коригування програми для постраждалої особи враховується отримана від інших суб'єктів інформація про винесення термінового заборонного припису, взяття кривдника на профілактичний облік, кримінальне провадження у зв'язку із вчиненням насильства, а також застосування до кривдників запобіжних заходів або обмежувальних заходів, притягнення до кримінальної відповідальності;

- отримує від суду рішення про видачу або продовження дії обмежувального припису та враховує застосовані судом заходи тимчасового обмеження прав особи під час підготовки або коригування програми для постраждалої особи. Про видачу або продовження обмежувального припису суд не пізніше однієї доби з дня ухвалення рішення інформує районні, районні у м. Києві і Севастополі держадміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад, у тому числі об'єднаних

територіальних громад, за місцем проживання (перебування) заявника;

- надає повну та вичерпну інформацію постраждалій особі або її законному представнику (якщо такий представник не є кривдником) про її права, соціальні послуги, медичну, соціальну, психологічну, правову допомогу, якими вона може скористатися, можливість вимагати відшкодування кривдником завданих матеріальних збитків і шкоди, заподіяної фізичному та психічному здоров'ю, а також вжиті до кривдника заходи;

- координує виконання суб'єктами заходів, передбачених програмою для постраждалої особи;

- після надходження інформації про рішення суду про направлення кривдника на проходження програми для кривдників організовує та забезпечує проходження ним такої програми. У разі неприбуття кривдника для проходження програми або ухилення від проходження програми без поважних причин протягом трьох робочих днів з дня виявлення такого факту письмово інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції для вжиття заходів для притягнення кривдника до відповідальності.

34. У разі звернення особи, яка заявляє про факт насильства стосовно іншої особи, або надходження інформації від інших суб'єктів щодо отримання заяви чи повідомлення про вчинення насильства уповноважена особа, визначена відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку:

- приймає письмове повідомлення від такої особи та реєструє його у журналі реєстрації повідомлень про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади) за формою згідно з додатком 2;

- не пізніше однієї доби інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції про отримання повідомлення про вчинення насильства за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти;

- після отримання повідомлення від уповноваженого підрозділу органу Національної поліції про підтвердження факту насильства забезпечує здійснення заходів щодо постраждалої особи та кривдника, передбачених Законами України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» і пунктом 33 цього Порядку;

- інформує про вжиті заходи суб'єкта, від якого надійшло повідомлення про виявлений ним факт вчинення насильства, або про отриману ним заяву чи повідомлення про вчинення насильства.

35. У разі надходження інформації від суб'єктів щодо отримання заяви чи повідомлення про факт насильства стосовно недієздатної особи чи особи, дієздатність якої обмежена, або за її участю уповноважена особа, визначена відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку:

1) приймає та реєструє заяву (повідомлення) від такого суб'єкта в журналі реєстрації заяв про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації та виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади) за формою згідно з додатком 1 або в журналі реєстрації повідомлень про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації та виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади) за формою згідно з додатком 2;

2) не пізніше однієї доби інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції щодо отримання повідомлення про вчинення насильства за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти;

3) долучається до оцінки ризиків (у разі потреби), проведеної уповноваженим підрозділом органу Національної поліції у порядку, визначеному Мінсоцполітики разом із Національною поліцією;

4) з урахуванням результатів оцінки ризиків у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня надходження її результатів, подає голові районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади, пропозиції для прийняття рішення відповідно до частини третьої статті 9, частини першої статті 17, частини третьої статті 26 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» щодо:

- вирішення питання надання постраждалій недієздатній особі соціальних послуг, якщо їй не призначено опікуна або опікун є кривдником чи ухиляється від захисту її прав та інтересів;

- влаштування постраждалої недієздатної особи до закладу соціального захисту населення, якщо у зв'язку з вчиненням насильства проживання такої особи в сім'ї чи з опікуном становить загрозу її життю та здоров'ю;

- порушення перед судом питання про звільнення в установленому законодавством порядку від повноважень опікуна або піклувальника у разі вчинення ними насильства стосовно недієздатної особи або особи, цивільна дієздатність якої обмежена;

- порушення перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про притягнення в установленому законодавством порядку до відповідальності посадових осіб у разі невиконання або неналежного виконання ними обов'язків під час роботи з постраждалими особами, які є недієздатними особами або особами, цивільна дієздатність яких обмежена;

- необхідності госпіталізації недієздатної особи, яка є кривдником, до закладу з надання психіатричної допомоги, якщо у зв'язку з вчиненням насильства проживання такої особи в сім'ї чи з опікуном становить загрозу життю та здоров'ю членів сім'ї або опікуна.

КУ «Центр надання соціальних послуг»

п. 46-49 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі

46. Центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центри соціально-психологічної допомоги, притулки для постраждалих осіб, притулки для дітей, центри соціально-психологічної реабілітації дітей, центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб, центри надання соціальних послуг в громадах, кризові центри, інші заклади, установи та організації (їх структурні підрозділи), які надають соціальні послуги постраждалим особам, мобільні бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим особам (далі - служби підтримки постраждалих осіб):

- у разі звернення особи та/або її законного представника у зв'язку із вчиненням стосовно неї насильства не пізніше однієї доби за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти інформують уповноважений підрозділ органу Національної поліції, у разі, коли постраждалою особою є дитина, - також службу у справах дітей, якщо постраждалою є недієздатна особа чи особа, цивільна дієздатність якої обмежена, - уповноважену особу, визначену відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, реєструють звернення в журналі реєстрації фактів виявлення (звернення) про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центру соціально-психологічної допомоги, центру надання соціальних послуг, притулку для постраждалих осіб, центру медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб, іншого закладу, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам, мобільної бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим особам) за формою згідно з додатком 5;

- невідкладно інформують заклади охорони здоров'я про всі факти звернення до них осіб з тілесними ушкодженнями кримінального характеру (вогнепальними, колотими, різаними, рубаними ранами, забиттям), що могли виникнути внаслідок вчинення насильства;

- залучають фахівців, які володіють українською жестовою мовою, або перекладачів жестової мови для забезпечення комунікації з особами, які мають порушення слуху;

- у разі направлення постраждалих осіб суб'єктами, уповноваженими на прийняття заяв (повідомлень) про вчинення насильства, у межах повноважень, визначених положеннями про такі служби, забезпечують невідкладне надання таким особам соціальних послуг, медичної, соціальної, психологічної допомоги на безоплатній основі, а також тимчасовий притулок для постраждалих осіб та їх дітей;

- сприяють в отриманні постраждалими особами безоплатної правової допомоги шляхом видачі направлення за формою, затвердженою Мінсоцполітики, до відповідного центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги або інформування працівників центру про необхідність надання такої допомоги у приміщеннях служб підтримки постраждалих осіб, якщо такі особи

	<p>не можуть відвідати центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги самостійно;</p> <ul style="list-style-type: none"> - здійснюють інші повноваження, визначені Законами України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків». <p>Координує заходи, передбачені цим пунктом, керівник служби підтримки постраждалих осіб.</p> <p>47. Загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, зазначені в частині четвертій статті 6 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» та частинах другій і третій статті 7-1 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», у триденний строк проводять оцінку потреб направлених до них осіб та про результати оцінки письмово інформують відповідні районні, районні у м. Києві і Севастополі держадміністрації або виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад, для подальшого розроблення ними програм для постраждалих осіб.</p> <p>48. Служби підтримки постраждалих осіб у межах компетенції беруть участь у розробленні та реалізації програм для постраждалих осіб відповідно до типових програм, а також методичних рекомендацій щодо їх виконання, затверджених Мінсоцполітики.</p> <p>49. Служби підтримки постраждалих осіб звітують щокварталу Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі у визначеному ним порядку через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську і Севастопольську міські держадміністрації.</p>
<p>Мобільна бригада соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі</p>	<p>п. 16, 18, 19, 20 Типового положення про мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі ПОРЯДОК забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження (Постанова КМУ від 1 червня 2020р. № 585)</p> <p>16. До виїзду мобільної бригади до місця вчинення насильства можуть залучатися (у разі потреби) представники уповноважених підрозділів органів Національної поліції, служб у справах дітей, інших суб'єктів.</p> <p>Такі представники залучаються для здійснення заходів у межах наданих їм повноважень відповідно до законодавства, зокрема щодо проведення перевірки інформації про факт вчинення насильства, реагування на такі випадки, надання постраждалим особам необхідної допомоги та захисту відповідно до порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та/або насильству за ознакою статі.</p> <p>18. З метою надання постраждалій особі необхідних послуг і</p>

	<p>допомоги інформація про таку особу передається іншим суб'єктам відповідно до законодавства з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом.</p> <p>19. Мобільна бригада співпрацює з усіма суб'єктами відповідно до порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та/або насильству за ознакою статі.</p> <p>20. Співпраця мобільної бригади із суб'єктами здійснюється шляхом:</p> <ul style="list-style-type: none"> - залучення представників суб'єктів до виїзду мобільної бригади та надання соціально-психологічної допомоги постраждалим особі; - направлення постраждалих осіб до інших суб'єктів для отримання додаткових послуг та допомоги відповідно до повноважень суб'єктів та індивідуальних потреб постраждалих осіб; - взаємного інформування суб'єктів про виявлені випадки насильства; - інформування з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом місцевих держадміністрацій та органів місцевого самоврядування, уповноважених підрозділів органів Національної поліції про виявлення фактів насильства за наявності добровільної поінформованої згоди постраждалих осіб, крім випадків вчинення насильства щодо дітей та недієздатних осіб або виявлення фактів насильства кримінального характеру у разі, коли така згода не вимагається; - інформування не пізніше ніж після закінчення однієї доби про випадок насильства: - відповідної служби у справах дітей та уповноважених підрозділів органів Національної поліції щодо дитини; - органів опіки та піклування щодо недієздатних осіб.
<p>Служба у справах дітей</p>	<p>п. 8-9; 13-15; 20 ПОРЯДОК забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження (Постанова КМУ від 1 червня 2020р. № 585)</p> <p>8. Суб'єкти, юридичні та фізичні особи, яким стало відомо про дитину, яка перебуває в складних життєвих обставинах внаслідок жорстокого поводження з нею або наявності загрози її життю чи здоров'ю, зобов'язані:</p> <ul style="list-style-type: none"> - у разі потреби надати дитині до медичну допомогу (у разі виявлення дитини особами, які за своїми службовими обов'язками повинні володіти основними практичними навичками з рятування та збереження життя людини, яка перебуває у невідкладному стані, та відповідно до закону зобов'язані здійснювати такі дії та заходи), викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання дитині екстреної медичної допомоги; - невідкладно, у строк, що не перевищує однієї доби, звернутися/ повідомити (в усній та (або) в письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації) органам

Національної поліції та службі у справах дітей за місцем виявлення та (або) проживання (перебування) такої дитини. У разі коли відсутня можливість звернутися до органів Національної поліції та служби у справах дітей, юридичні та фізичні особи, яким стало відомо про дитину, яка постраждала від жорстокого поводження з нею або життю чи здоров'ю якої загрожує небезпека, зобов'язані негайно звернутися до інших суб'єктів.

При цьому служба у справах дітей у разі надходження повідомлення про виявлення дитини:

- яка постраждала від торгівлі людьми, — невідкладно повідомляє про неї органу Національної поліції, а також структурному підрозділу місцевої держадміністрації, відповідальному за проведення процедури щодо встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, для проведення відповідних заходів згідно із законодавством;

- яка постраждала від домашнього насильства або сексуального насильства, — невідкладно повідомляє про неї органу Національної поліції, а також структурному підрозділу райдержадміністрації, виконавчому органу міської, районної у місті (у разі утворення) ради, сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади, до повноважень якого належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, для проведення відповідних заходів згідно із законодавством;

- яка постраждала від жорстокого поводження, не пов'язаного з домашнім насильством, — невідкладно повідомляє про таку дитину органу Національної поліції;

- життю чи здоров'ю якої загрожує небезпека у зв'язку із обставинами стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф, — невідкладно повідомляє про таку дитину підрозділу територіального органу ДСНС.

9. У разі надходження звернення, повідомлення про дитину, яка перебуває у складних життєвих обставинах внаслідок жорстокого поводження з нею або наявності загрози її життю чи здоров'ю, служба у справах дітей разом з підрозділом органу Національної поліції, фахівцем із соціальної роботи або іншим надавачем соціальних послуг (у разі наявності можливості залучення), представником закладу охорони здоров'я, які діють у межах своїх повноважень, протягом однієї доби проводить оцінку рівня безпеки дитини. До проведення такої оцінки можуть бути додатково залучені інші суб'єкти в межах їх повноважень.

Виявлення ознак сексуального насильства стосовно дитини, проведення опитування дитини, яка постраждала від сексуального насильства або стала його свідком (очевидцем), із застосуванням дружньої до дитини методики проводиться в порядку, затвердженому наказом Мінсоцполітики, МОН, МОЗ та МВС.

У разі виявлення (підтвердження) під час проведення оцінки рівня безпеки дитини фактів загрози її життю чи здоров'ю вона може бути негайно направлена до закладу охорони здоров'я для проведення та документування результатів медичного обстеження

дитини у порядку, затвердженому МОЗ, проведення судово-медичної експертизи (в разі потреби), надання необхідної медичної допомоги, в тому числі лікування в стаціонарних умовах, або тимчасово влаштована відповідно до пункту 31 Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866, зокрема, в сім'ю родичів, знайомих, сім'ю патронатного вихователя.

Якщо внаслідок вчинення домашнього насильства дитина постраждала разом з одним із батьків, іншим її законним представником, вона може бути влаштована разом з ним до притулку для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, центру соціально-психологічної допомоги або іншого закладу, який надає соціальну послугу притулку.

Після забезпечення безпеки дитини орган опіки та піклування із залученням у разі потреби інших суб'єктів вживає заходів до:

- прийняття протягом доби рішення про негайне відібрання дитини відповідно до статті 170 Сімейного кодексу України у разі встановлення безпосередньої загрози для життя або здоров'я дитини та організації у зв'язку з цим заходів щодо взяття дитини на первинний облік дітей, які залишилися без батьківського піклування, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, з метою організації їй соціального захисту відповідно до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866;

- ініціювання у разі потреби здійснення заходів щодо притягнення законних представників дитини до відповідальності за ухилення від виконання своїх обов'язків стосовно забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання дитини, за злісне невиконання встановлених законом обов'язків по догляду за дитиною, інші порушення прав дитини;

- організації оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах протягом п'яти робочих днів після виявлення дитини, надання соціальних послуг дитині та її сім'ї з урахуванням установлених потреб, у тому числі здійснення соціального супроводу, з метою формування у батьків дитини навичок відповідального батьківства.

13. Орган соціального захисту населення протягом п'яти робочих днів організовує проведення оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах за формою, встановленою Мінсоцполітики, а також надає такій дитині та її сім'ї відповідні послуги. У разі підтвердження фактів наявності складних життєвих обставин дитини копія акта, складеного за результатами оцінювання потреб дитини та її сім'ї, передається до служби у справах дітей протягом одного робочого дня після його підписання.

14. З метою збору об'єктивної інформації про складні життєві обставини дитини, яка досягла того віку та рівня розвитку, коли може висловити свою думку, з нею проводиться бесіда під час

проведення оцінювання її потреб у соціальних послугах, а також під час оцінки рівня її безпеки.

Бесіда повинна проводитися протягом не більше двох годин на день з перервою (безперервно — не більше години). Тривалість бесіди визначається з урахуванням віку та індивідуальних особливостей дитини, рівня її розвитку. Бесіда проводиться у безпечному місці та/або у спеціально створених безпечних умовах (зокрема за відсутності кривдника), у тому числі із застосуванням методики «Зелена кімната».

Бесіда може проводитися за участю представника служби у справах дітей, органу Національної поліції, педагога або психолога, а у разі потреби — лікаря, інших осіб, які мають відповідну кваліфікацію або пройшли відповідне навчання щодо особливостей проведення такої бесіди з дітьми різних категорій та в присутності та/або за згодою батьків, іншого законного представника (якщо вони не є кривдниками дитини). В інтересах дитини для мінімізації негативного впливу на її емоційний стан та психічне здоров'я, а також з метою недопущення її повторної психологічної травматизації бесіда з дитиною проводиться один раз. У разі потреби повторна бесіда проводиться, як правило, одними і тими самими особами.

Облік дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах.

15. Служба у справах дітей за місцем проживання (перебування) дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, під час прийняття рішення про взяття її на облік:

1) отримує інформацію про дитину, її законних представників, а також складні життєві обставини дитини та її сім'ї від:

- центру соціальних служб, фахівця із соціальної роботи або іншого надавача соціальних послуг, що проводив оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах, — про результати такого оцінювання, а також про соціальні послуги, що вже надавалися дитині та її сім'ї;

- органів Національної поліції — про обставини вчинення жорстокого поводження з дитиною, зокрема домашнього насильства стосовно дитини та за участю дитини, про факти вчинення сексуального насильства, притягнення законних представників дитини до відповідальності за ухилення від виконання своїх обов'язків щодо забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання дитини, злісне невиконання встановлених законом обов'язків по догляду за дитиною, інші порушення прав дитини тощо з подальшим отриманням копій відповідних матеріалів, що підтверджують зазначені обставини чи факти;

- закладів охорони здоров'я — про результати медичного обстеження дитини, надання їй медичної допомоги, про стан здоров'я її законних представників, стан дотримання законними представниками дитини рекомендацій лікарів;

- закладів освіти — про особливості виховання, навчання та розвитку дитини, її особливі освітні потреби, особливості поведінки дитини з однолітками та дорослими, стан відвідування нею занять, у тому числі частоту їх пропусків без поважних причин,

випадки булінгу (цькування), вчиненого дитиною або стосовно неї, стан заінтересованості законних представників дитини у виховному/навчальному процесі дитини тощо;

- інших суб'єктів — інформацію про дитину та її сім'ю, необхідну для забезпечення її соціального захисту;

2) видає наказ про взяття дитини на облік.

Рішення про взяття на облік дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, у зв'язку із жорстоким поведженням з нею або наявності загрози життю чи здоров'ю дитини, приймається протягом семи робочих днів з дати отримання повідомлення про виявлення такої дитини.

Рішення про взяття на облік дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, не пов'язаних безпосередньо із жорстоким поведженням з нею або наявністю загрози життю чи здоров'ю дитини, приймається протягом 14 календарних днів з дати отримання повідомлення про виявлення такої дитини;

3) вносить інформацію про дитину, яка перебуває у складних життєвих обставинах, до журналу обліку дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, згідно з додатком та до банку даних про дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, і сім'ї потенційних усиновителів, опікунів, піклувальників, прийомних батьків, батьків-вихователів (далі — єдиний банк даних) шляхом заповнення електронної обліково-статистичної картки дитини, що ведеться за формою, встановленою Мінсоцполітики;

4) звертається до органу соціального захисту населення для організації оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах протягом п'яти робочих днів після виявлення дитини, якщо таке оцінювання не проводилось, у тому числі після оцінки рівня безпеки дитини;

5) формує особову справу дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, до якої, зокрема, друкуються дублікат картки (у паперовому вигляді) із зазначенням дати виготовлення, який підписується оператором єдиного банку даних, засвідчується підписом керівника, а також додаються копії усіх наявних документів, що стосуються дитини (документи, отримані відповідно до підпункту 1 пункту 15 цього Порядку додаються до особової справи обов'язково);

6) готує проект рішення органу опіки та піклування про надання згоди на внесення персональних даних про дитину, яка є постраждалою від домашнього насильства, до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі відповідно до Порядку формування, ведення та доступу до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2019 р. № 234 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 26, ст. 906), якщо батьки, інші законні представники дитини є кривдниками або ухиляються від захисту прав та інтересів дитини.

20. Для організації соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, в межах відповідної

	<p>адміністративно-територіальної одиниці із числа суб'єктів утворюється міждисциплінарна команда за рішенням органу опіки та піклування із визначенням повноважень служби у справах дітей щодо організації діяльності міждисциплінарної команди шляхом формування її персонального складу на підставі пропозицій суб'єктів для забезпечення допомоги кожній конкретній дитині, яка перебуває у складних життєвих обставинах, проведення засідань міждисциплінарної команди.</p> <p>Основними завданнями міждисциплінарної команди є:</p> <ul style="list-style-type: none"> - прийняття узгоджених дій та рішень в інтересах дитини; - аналіз інформації про дитину, її сім'ю, складні життєві обставини, в яких вона перебуває, результатів оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах, здатності батьків здійснювати догляд та виховання дитини, рівня виконання ними батьківських обов'язків; - розроблення, виконання, систематичний (щоквартальний) перегляд і коригування індивідуального плану із забезпеченням відповідності запланованих заходів інтересам дитини, а також індивідуального плану надання соціальних послуг, у тому числі плану соціального супроводу сім'ї дитини; - ініціювання розгляду питання щодо соціального захисту дитини, яка перебуває у складних життєвих обставинах, на засіданні комісії з питань захисту прав дитини, зокрема щодо обов'язковості надання соціальних послуг (проходження індивідуальних корекційних програм) особам у разі невиконання ними батьківських обов'язків, вчинення домашнього насильства чи жорстокого поводження з дитиною. <p>Робота міждисциплінарної команди проводиться у формі засідань.</p> <p>Рішення міждисциплінарної команди оформляються протоколом, а питання щодо стану їх реалізації розглядається на наступних засіданнях.</p> <p>У разі коли дитина перебуває у складних життєвих обставинах виключно у зв'язку із булінгом (цькуванням), заходи, визначені цим пунктом, вживаються комісією з розгляду випадку булінгу (цькування), утвореною закладом освіти, в якому зафіксовано такий випадок, відповідно до Порядку реагування на випадки булінгу (цькування), затвердженого МОН.</p>
Відділ/управління освіти/заклади	<p>п. 39-41 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»</p> <p>39. Керівник закладу загальної середньої освіти забезпечує реалізацію у закладі освіти заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі шляхом:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проведення з учасниками освітнього процесу виховної роботи із запобігання та протидії насильству; - здійснення з учасниками освітнього процесу інформаційно-просвітницьких заходів з питань запобігання та протидії насильству, у тому числі стосовно дітей та за участю дітей; - організації роботи практичного психолога та/або соціального педагога з постраждалими дітьми;

	<p>- визначення уповноваженого спеціаліста з числа працівників закладу для проведення невідкладних заходів реагування у разі виявлення фактів насильства та/або отримання заяв/повідомлень від постраждалої особи/інших осіб.</p> <p>У разі виявлення фактів насильства уповноважена посадова особа закладу загальної середньої освіти протягом доби за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції та службу у справах дітей (у разі коли постраждалою особою та/або кривдником є дитина), забезпечує надання медичної допомоги (у разі потреби) та фіксує необхідну інформацію в журналі реєстрації фактів виявлення (звернення) про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (закладу освіти) за формою згідно з додатком 3.</p> <p>40. Керівники закладів професійної (професійно-технічної) та вищої освіти визначають фахівця з числа працівників закладу для організації заходів у сфері запобігання та протидії насильству.</p> <p>У разі виявлення (візуально або під час опитування) фактів насильства стосовно повнолітніх учнів (студентів) закладів освіти або отримання відповідних заяв чи повідомлень від повнолітнього учня (студента), інших осіб уповноважена посадова особа закладу освіти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - не пізніше однієї доби інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції про виявлення факту вчинення насильства або відповідне звернення за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти, фіксує факт виявлення (звернення) в журналі реєстрації фактів виявлення (звернення) про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (закладу освіти) за формою згідно з додатком 3; - вживає першочергових заходів для надання медичної, психологічної або іншої допомоги постраждалій особі відповідно до вимог законодавства. <p>41. Заклади освіти звітують щокварталу Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі у визначеному ним порядку через МОН.</p>
<p>Заклади охорони здоров'я</p>	<p>п. 42-45 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»</p> <p>42. Для координації заходів стосовно постраждалих осіб керівник закладу охорони здоров'я визначає відповідальну особу з числа заступників керівника закладу.</p> <p>43. У разі виявлення в особи ушкоджень, що могли виникнути внаслідок вчинення насильства, або звернення особи чи її законних представників у зв'язку із вчиненням насильства працівник закладу охорони здоров'я:</p> <ul style="list-style-type: none"> - не пізніше однієї доби інформує уповноважений підрозділ органу Національної поліції про всі факти звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб із тілесними ушкодженнями кримінального характеру (вогнепальними,

колотими, різаними, рубаними ранами, забоями), що могли виникнути внаслідок вчинення насильства;

- не пізніше однієї доби за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти інформує про факт насильства уповноважену особу, визначену відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, якщо постраждалою особою є дитина, - також службу у справах дітей;

- реєструє звернення у журналі реєстрації фактів виявлення (звернення) про вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі (закладу охорони здоров'я) за формою згідно з додатком 4;

- у разі виявлення ушкоджень сексуального характеру направляє постраждалих осіб на тестування на ВІЛ-інфекцію та інфекції, що передаються статевим шляхом;

- інформує постраждалу особу та/або її законного представника (якщо такий представник не є кривдником) про права, заходи та соціальні послуги, якими вона може скористатися.

44. Заклади охорони здоров'я надають невідкладну медичну допомогу, забезпечують проведення необхідного медичного обстеження постраждалих осіб, які звернулися особисто або направлені іншими суб'єктами, та документують результати обстеження, забезпечують проведення діагностичних, лікувально-профілактичних заходів згідно з галузевим стандартом у сфері охорони здоров'я, за показаннями направляють їх для відповідного лікування до інших профільних закладів охорони здоров'я; забезпечують психіатричний огляд недієздатних осіб, які є кривдниками, з метою діагностики психічних і поведінкових розладів та надання їм відповідної допомоги, а також госпіталізацію у психіатричні заклади, зокрема в примусовому порядку, відповідно до Закону України «Про психіатричну допомогу».

45. Заклади охорони здоров'я звітують щокварталу Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі у визначеному ним порядку через МОЗ.

п. 4, 5, 8 розділу II Наказу Міністерства охорони здоров'я України від 01.02.2019 № 278 «Про затвердження Порядку проведення та документування результатів медичного обстеження постраждалих осіб від домашнього насильства або осіб, які ймовірно постраждали від домашнього насильства, та надання їм медичної допомоги»

4. Заклад охорони здоров'я не пізніше однієї доби інформує за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти з подальшим письмовим підтвердженням та з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом уповноважені підрозділи органів Національної поліції України, а у разі виявлення ушкоджень у дитини - також службу у справах дітей районної, районної у містах Києві та Севастополі державної адміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті (у разі утворення) ради, сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади (далі - служба у справах дітей), які здійснюють прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства.

	<p>Якщо постраждалою особою є дитина, заклад охорони здоров'я не пізніше однієї доби засобами телефонного зв'язку, електронною поштою з подальшим письмовим підтвердженням, крім зазначених в абзаці першому цього пункту суб'єктів, також інформує службу у справах дітей про виявлення фактів насильства шляхом оформлення повідомлення про дитину, яка постраждала від жорстокого поводження або стосовно якої існує загроза його вчинення, за формою, наведеною у додатку 2 до цього Порядку, із обов'язковим зазначенням у полях позиції «Зміст повідомлення:» - «Особа, що постраждала або ймовірно постраждала від домашнього насильства».</p> <p>8. Медичний працівник закладу охорони здоров'я, який виявив у особи ушкодження, що могли виникнути внаслідок домашнього насильства та насильства за ознакою статі, документує результати їх виявлення, обстеження, надання медичної допомоги та передає їх відповідальній особі за організацію проведення медичного обстеження постраждалих осіб та документування його результатів для подальшого інформування протягом доби (з часу звернення постраждалої особи) уповноважених підрозділів органів Національної поліції України, а у разі виявлення ушкоджень у дитини - також служби у справах дітей, уповноважених осіб (структурного підрозділу) районних, районних у містах Києві і Севастополі державних адміністрацій та відповідальних працівників виконавчих органів та об'єднаних територіальних громад сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, які здійснюють прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства.</p>
<p>Старости</p>	<p>п. 24 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»</p> <p>24. У селах, селищах староста (у разі його обрання) забезпечує виявлення фактів насильства та повідомляє про них не пізніше однієї доби уповноваженим особам, зазначеним у пункті 22 та абзаці першому пункту 23 цього Порядку. Староста/сільський, селищний голова є персонально відповідальним за забезпечення своєчасного та ефективного вжиття заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі на території села, селища.</p>
<p>Органи Національної поліції</p>	<p>п. 36-38 Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»</p> <p>36. У разі звернення до уповноваженого підрозділу органу Національної поліції особи, яка заявляє, що постраждала від насильства, посадова особа такого органу:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) приймає заяву від постраждалої особи та реєструє її в журналі єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події; 2) для організації надання медичної допомоги постраждалій особі (у разі потреби) залежно від її стану викликає бригаду

екстреної (швидкої) медичної допомоги або інформує відповідний заклад охорони здоров'я;

3) для невідкладного надання психологічної допомоги інформує відповідний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, центр соціально-психологічної допомоги, притулок для постраждалих осіб або мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги постраждалим особам (у тому числі шляхом виклику психолога), у разі потреби направляє її до притулку для постраждалих осіб або іншого закладу, що надає послугу притулку;

4) у випадку, якщо постраждалою від насильства або кривдником є дитина або постраждала особа звернулася разом із дитиною не пізніше однієї доби, інформує відповідну службу у справах дітей за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти;

5) інформує постраждалу особу та/або її законного представника (у разі коли такий представник не є кривдником) про її права та соціальні послуги, якими вона може скористатися, можливість відшкодування кривдником завданих матеріальних збитків і шкоди, заподіяної фізичному та психічному здоров'ю, винесення щодо кривдника термінового заборонного припису, можливі процесуальні рішення, пов'язані з розглядом факту вчинення стосовно неї насильства, у тому числі пов'язані із затриманням, арештом кривдника або його звільненням;

6) у разі наявності обґрунтованої підозри вчинення насильства та після підтвердження такого факту шляхом проведення перевірки з урахуванням результатів оцінки ризиків не пізніше однієї доби за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти інформує уповноважених осіб, визначених відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку;

7) у випадку, якщо постраждалою від насильства особою або кривдником є недієздатна особа або особа, цивільна дієздатність якої обмежена:

- протягом доби інформує уповноважену посадову особу, визначену відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти;

- залучає посадових осіб районної, районної у м. Києві і Севастополі держадміністрації або виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, у тому числі об'єднаної територіальної громади, до відвідування недієздатної особи чи особи, цивільна дієздатність якої обмежена, за місцем її проживання та до перевірки інформації про факт вчинення насильства стосовно особи;

- вживає заходів для належного реагування поліцейських на факт насильства та його припинення. До виїзду на місце події можуть залучатися представники центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, мобільних бригад соціально-психологічної допомоги постраждалим особам, фахівці із соціальної роботи;

- забезпечує взяття на профілактичний облік кривдників та проводить із ними профілактичну роботу в порядку, визначеному законодавством;

- протягом доби інформує уповноважених осіб, визначених

	<p>відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, про отримання повідомлення від суду про видачу або продовження обмежувального припису кривднику, ухвалення рішення суду про направлення кривдника на проходження програми для кривдників відповідно до статті 39¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення;</p> <ul style="list-style-type: none"> - у разі надходження від уповноважених осіб, визначених відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, письмового повідомлення про неприбуття кривдника для проходження програми для кривдників або ухилення від проходження програми без поважних причин вживає заходів для належного реагування на такі факти та притягнення кривдника до відповідальності згідно із законодавством; - забезпечує контроль виконання кривдниками спеціальних заходів протидії насильству відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». <p>37. У разі звернення до уповноваженого підрозділу органу Національної поліції особи, яка заявляє про факт насильства стосовно іншої особи, або надходження інформації від інших суб'єктів щодо отримання заяви чи повідомлення про вчинення насильства посадова особа цього органу:</p> <ul style="list-style-type: none"> - приймає письмове повідомлення; - вживає заходів для належного реагування уповноваженого підрозділу органу Національної поліції на факт насильства та його припинення. До відвідування місця події можуть залучатися представники центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, мобільних бригад соціально-психологічної допомоги постраждалим особам, фахівці із соціальної роботи; - у разі наявності обґрунтованої підозри вчинення насильства після підтвердження такого факту шляхом проведення перевірки відповідної інформації та оцінки ризиків не пізніше однієї доби інформує уповноважену особу, визначену відповідно до абзацу першого пункту 20 або пункту 23 цього Порядку, за допомогою телефонного зв'язку, електронної пошти; - у разі підтвердження факту насильства вживає інших заходів стосовно постраждалої особи та кривдника відповідно до пункту 36 цього Порядку. <p>Заходи, передбачені цим пунктом, здійснюються також у разі виявлення уповноваженим підрозділом органу Національної поліції фактів насильства.</p> <p>38. Уповноважені підрозділи органів Національної поліції звітують щокварталу Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі у визначеному ним порядку через МВС.</p>
<p>Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги</p>	<p>п. 52-53 Порядку</p> <p>52. Центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги забезпечують надання безоплатної правової допомоги постраждалим особам у порядку, встановленому Законом України «Про безоплатну правову допомогу», за зверненням постраждалої</p>

	<p>особи або її законного представника, в тому числі у приміщенні загальної/спеціалізованої служби підтримки постраждалих осіб, якщо постраждала особа не може відвідати центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги самостійно, про що центру повідомляється відповідною службою.</p> <p>Документами, що підтверджують належність постраждалих осіб до суб'єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу, можуть бути, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> - витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань, у якому міститься інформація про вчинення злочину, пов'язаного з насильством; - талон-повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, пов'язаного з насильством, виданий уповноваженим підрозділом органу Національної поліції, за формою, затвердженою МВС; - копія протоколу про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 173² Кодексу України про адміністративні правопорушення; - копія постанови про накладення адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з насильством; - копія заяви до суду про видачу або продовження обмежувального припису стосовно кривдника; - рішення суду про видачу або продовження обмежувального припису стосовно кривдника; - копія винесеного працівником уповноваженого підрозділу органів Національної поліції термінового заборонного припису; - направлення постраждалих осіб до центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, складене за формою, затвердженою Мінсоцполітики (видається районними, районними у м. Києві і Севастополі держадміністраціями, виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, у тому числі об'єднаних територіальних громад, чи загальними/спеціалізованими службами підтримки постраждалих осіб). <p>Центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги інформують (письмово або електронною поштою) про надання безоплатної правової допомоги постраждалим особам уповноважену особу, яка видала направлення, протягом п'яти робочих днів з дати надання такої допомоги або прийняття рішення про її надання.</p> <p>53. Центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги щокварталу звітують Мінсоцполітики про результати здійснення повноважень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі у визначеному ним порядку через Координаційний центр з надання правової допомоги.</p>
<p>Органи опіки та піклування</p>	<p>Підпункт 4 пункту 9; пункти 10, 11, 15; підпункт 1 пункту 20 Порядку забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження (Постанова КМУ від 1 червня 2020р. № 585)</p>

9. Після забезпечення безпеки дитини орган опіки та піклування із залученням у разі потреби інших суб'єктів вживає заходів до:

- прийняття протягом доби рішення про негайне відібрання дитини відповідно до статті 170 Сімейного кодексу України у разі встановлення безпосередньої загрози для життя або здоров'я дитини та організації у зв'язку з цим заходів щодо взяття дитини на первинний облік дітей, які залишилися без батьківського піклування, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, з метою організації її соціального захисту відповідно до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866;

- ініціювання у разі потреби здійснення заходів щодо притягнення законних представників дитини до відповідальності за ухилення від виконання своїх обов'язків стосовно забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання дитини, за злісне невиконання встановлених законом обов'язків по догляду за дитиною, інші порушення прав дитини;

- організації оцінювання потреб дитини та її сім'ї у соціальних послугах протягом п'яти робочих днів після виявлення дитини, надання соціальних послуг дитині та її сім'ї з урахуванням установлених потреб, у тому числі здійснення соціального супроводу, з метою формування у батьків дитини навичок відповідального батьківства.

10. Вчинення домашнього насильства стосовно дитини, влаштованої під опіку, піклування, прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, сім'ї патронатного вихователя, є підставою для:

- звільнення за рішенням органу опіки та піклування або суду особи від здійснення повноважень опікуна, піклувальника;

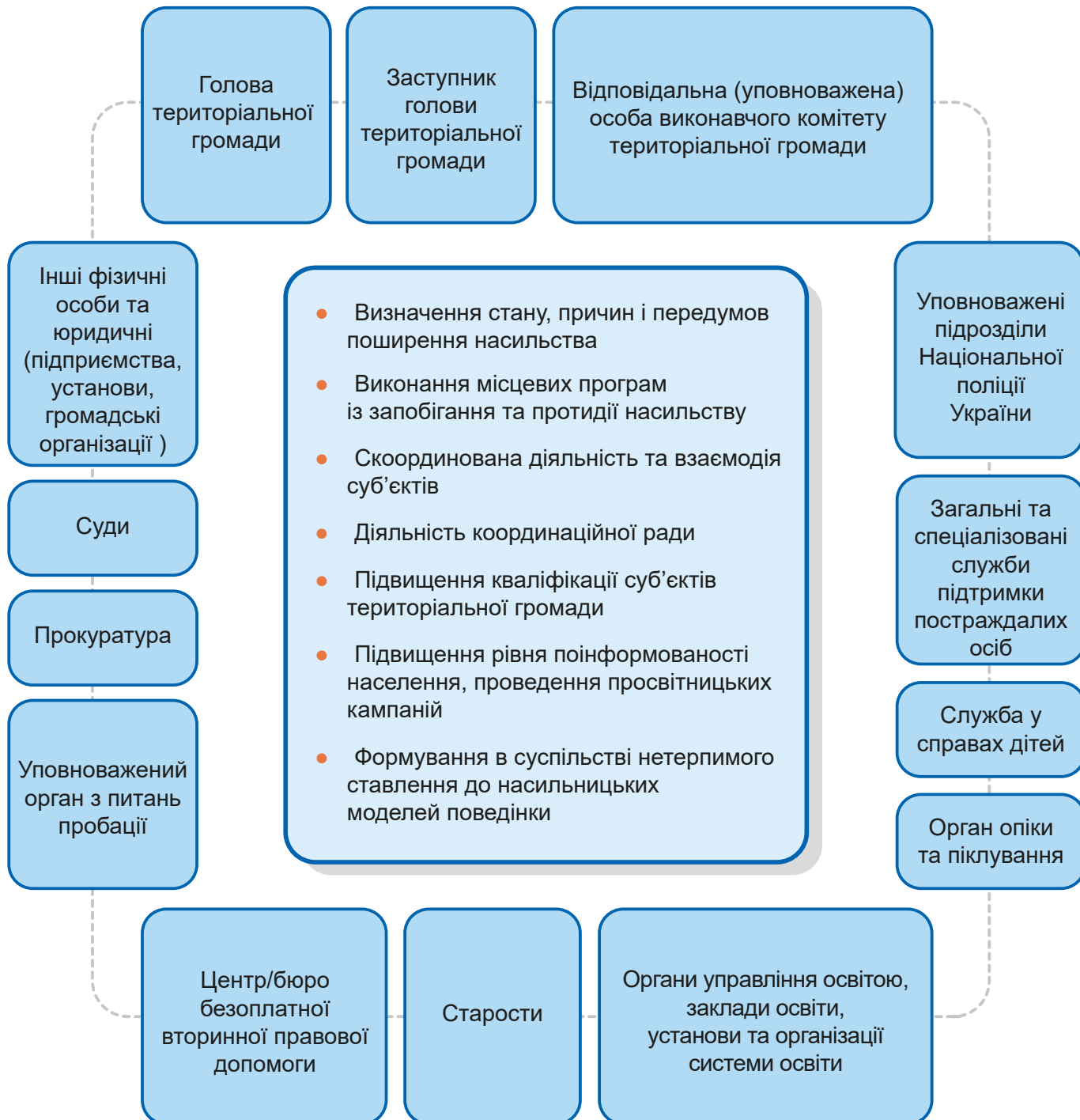
- припинення дії договору про влаштування дітей до прийомної сім'ї на виховання та спільне проживання, договору про організацію діяльності дитячого будинку сімейного типу;

- прийняття рішення органу опіки та піклування про вибуття дитини із сім'ї патронатного вихователя.

11. У разі винесення термінового заборонного припису стосовно всіх наявних у дитини законних представників внаслідок вчинення ними домашнього насильства представник органу Національної поліції передає дитину представнику органу опіки та піклування за місцем проживання (перебування) дитини для організації її соціального захисту та тимчасового влаштування дитини відповідно до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866. У разі неможливості передачі дитини представнику органу опіки та піклування представник органу Національної поліції доставляє дитину до притулку для дітей, центру соціально-психологічної реабілітації дітей, центру соціальної підтримки дітей та сімей, стаціонарної служби (відділення) центру соціальних служб, що здійснює соціально-психологічну реабілітацію дітей, стаціонарної служби (відділення)

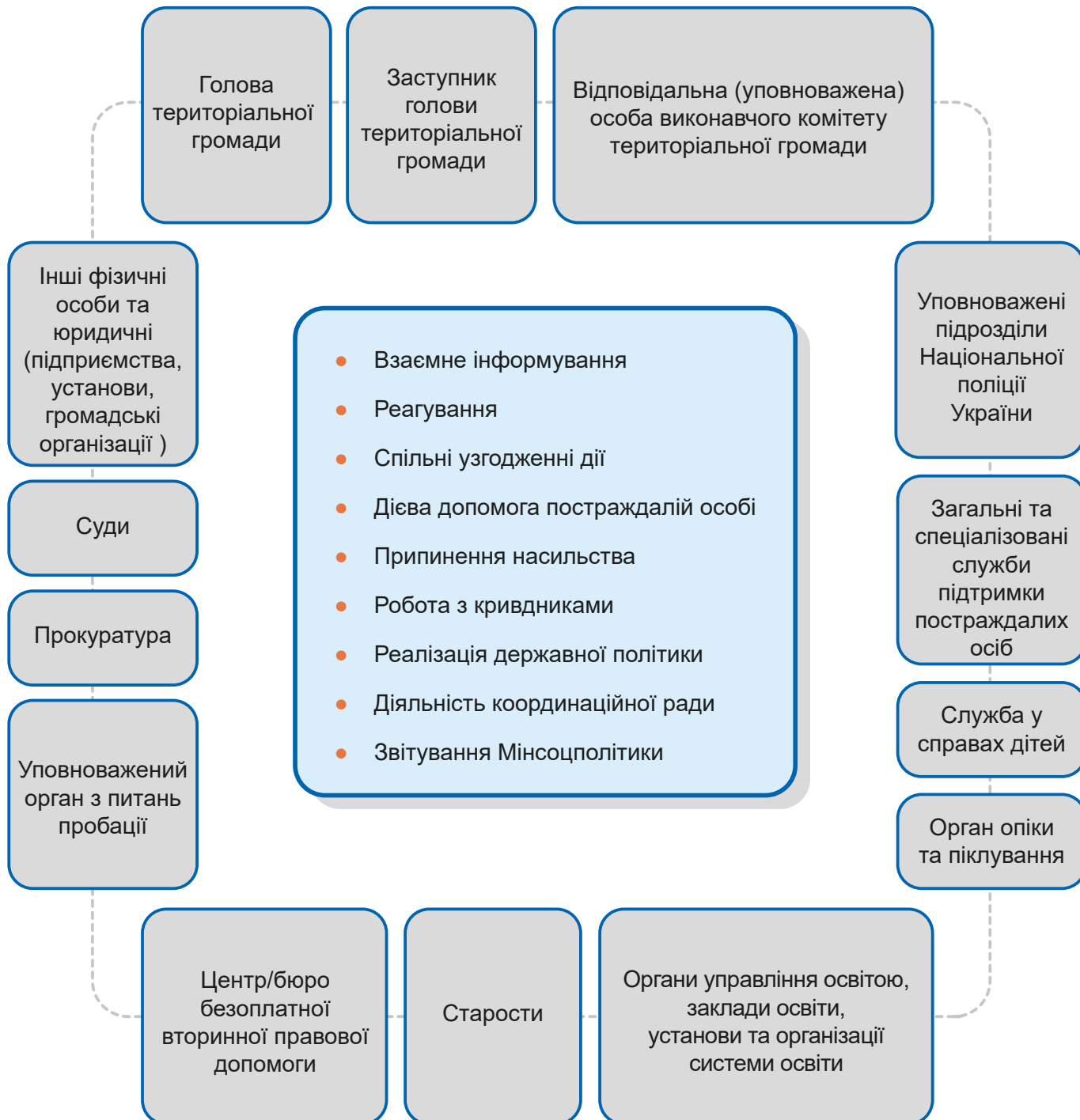
соціально-психологічної реабілітації дітей (надання послуги соціально-психологічної реабілітації дітям, які перебувають у складних життєвих обставинах) центру надання соціальних послуг.

5. КАРТА ВЗАЄМОДІЇ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ⁴

⁴ Карту можна адаптувати з урахуванням особливостей відповідної територіальної громади та прописати назви наявних установ, прізвища та контакти фахівців.

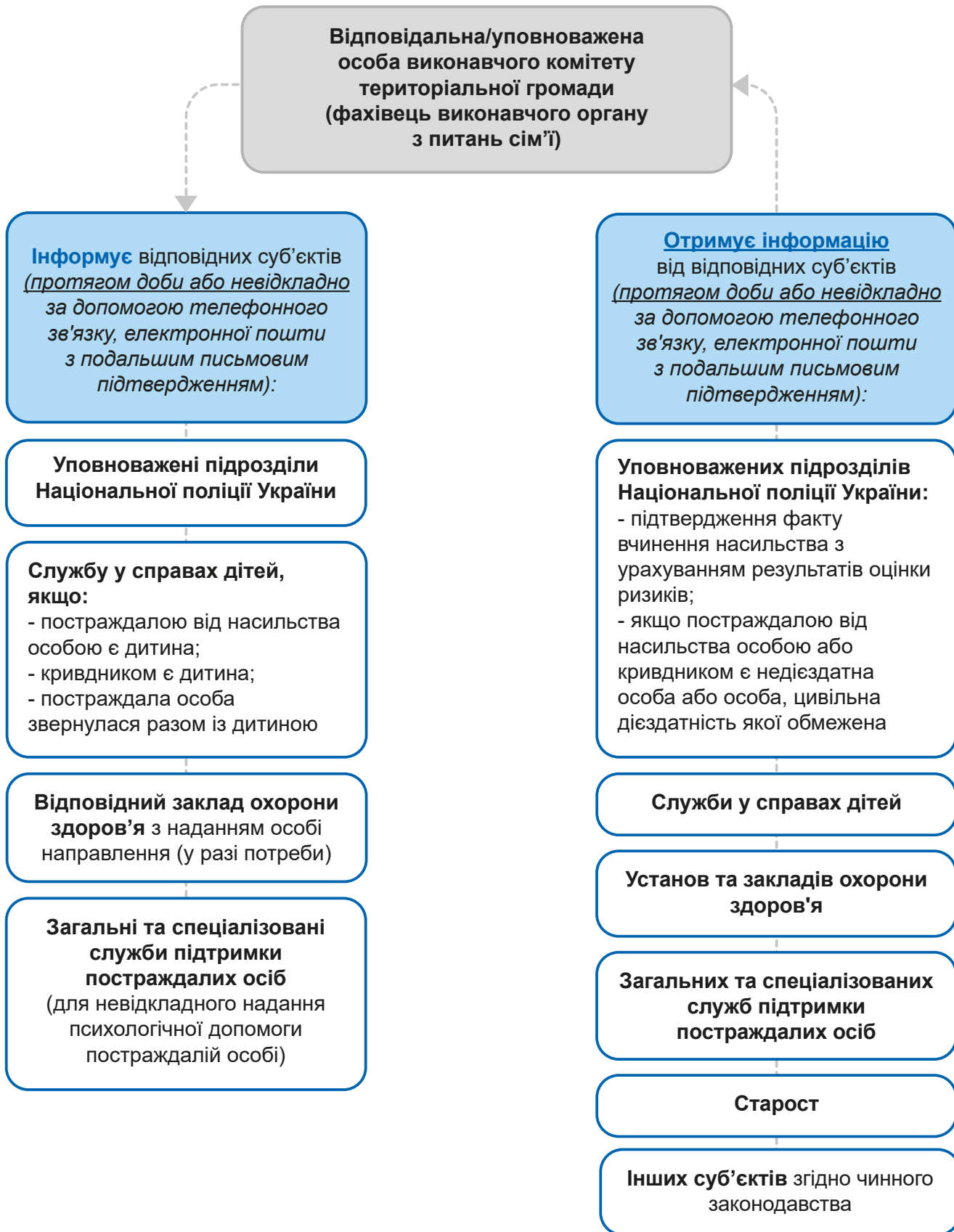
6. КАРТА ВЗАЄМОДІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ⁵

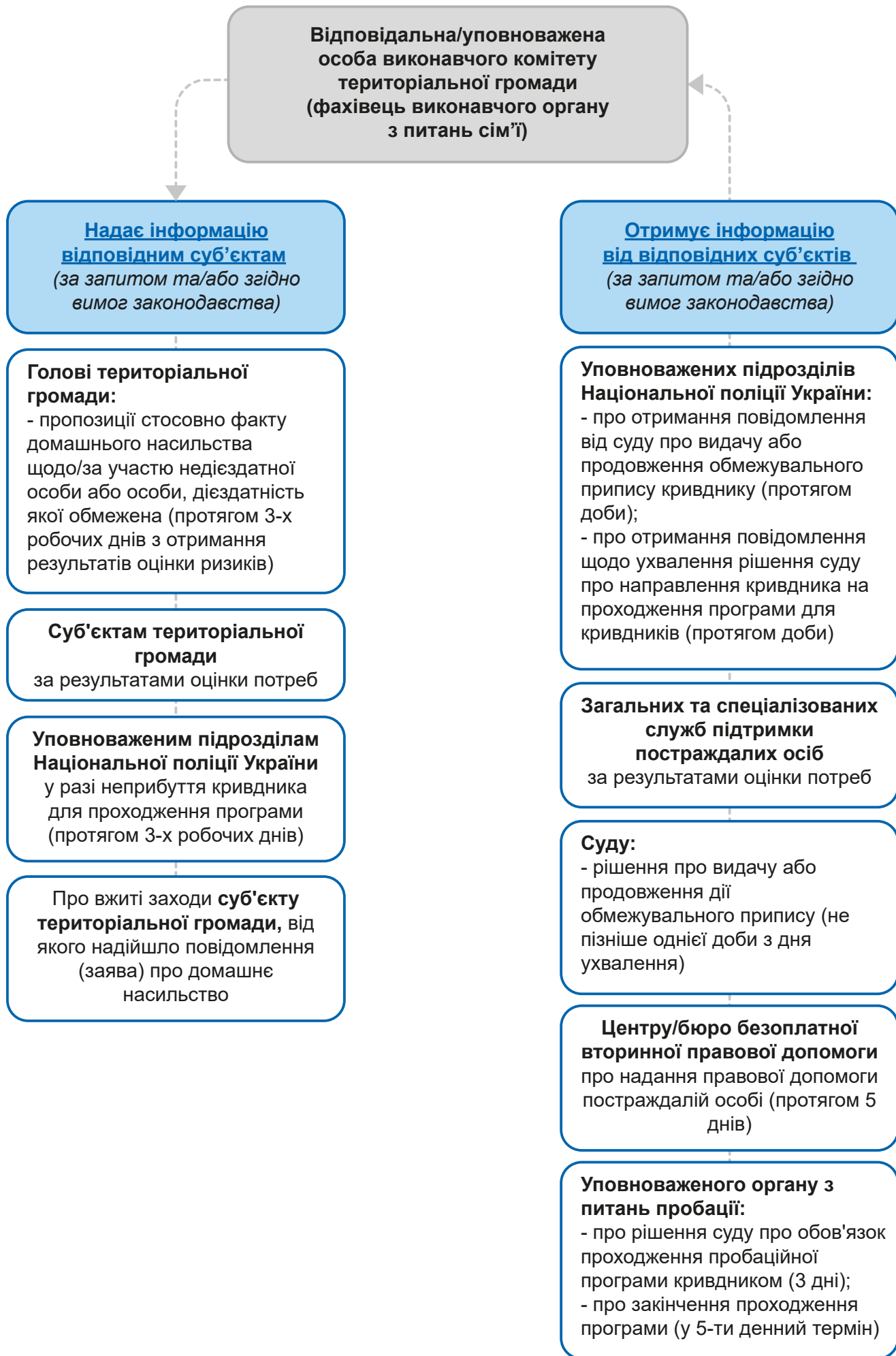

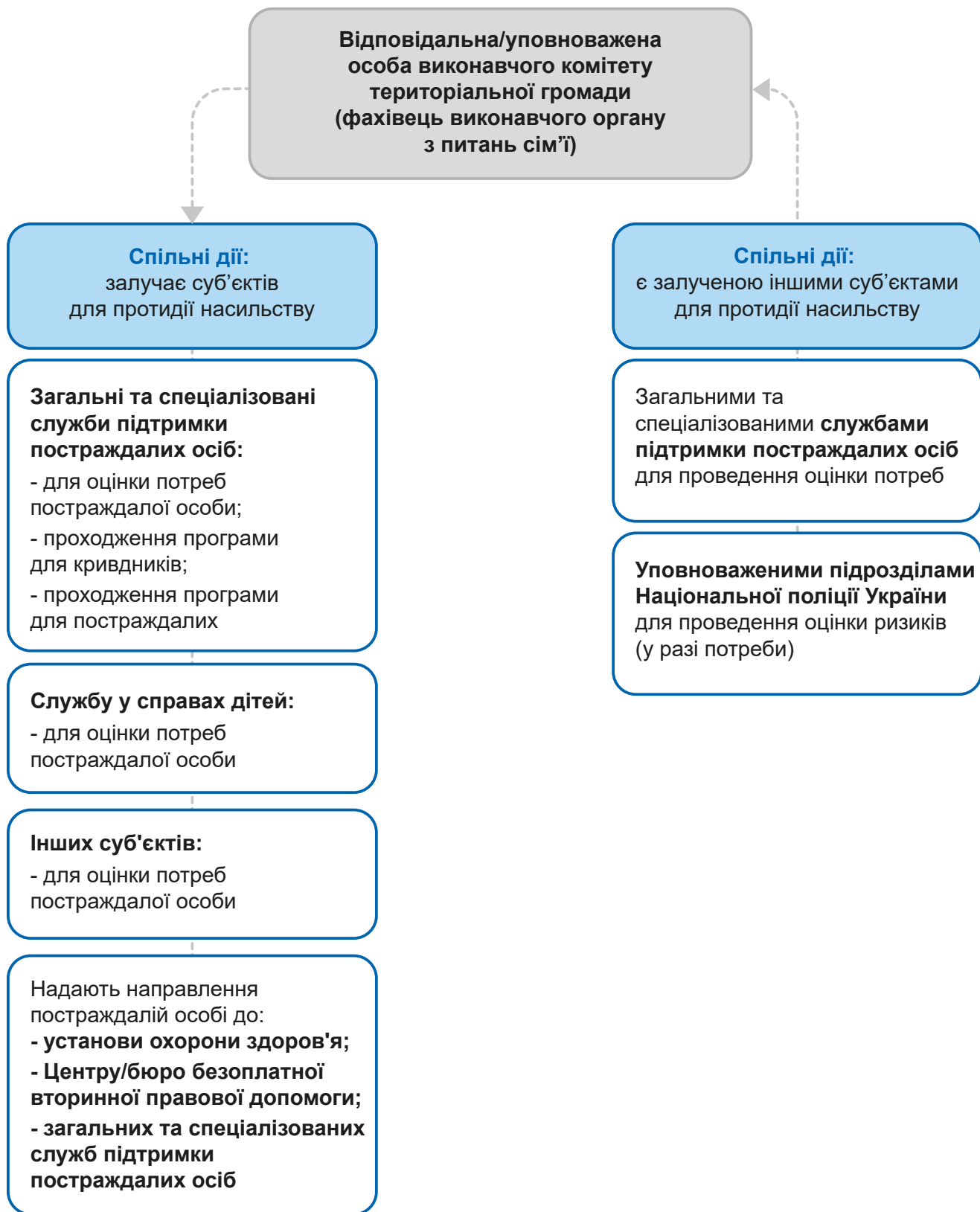
⁵ Карту можна адаптувати з урахуванням особливостей відповідної територіальної громади та прописати назви наявних установ, прізвища та контакти фахівців

7. АЛГОРИТМИ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

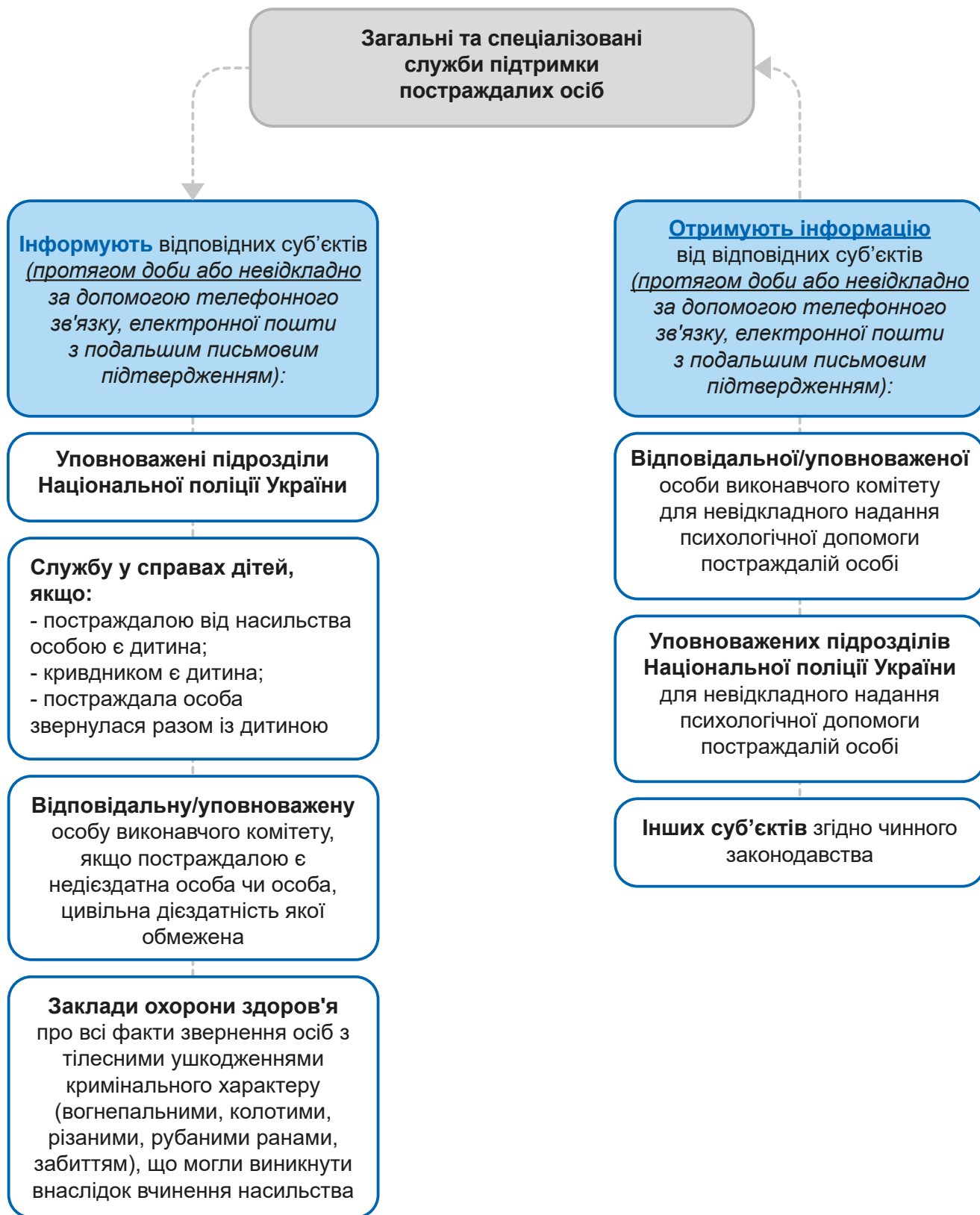
7.1. Алгоритм взаємного інформування та взаємодії відповідальної/уповноваженої особи виконавчого комітету територіальної громади із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

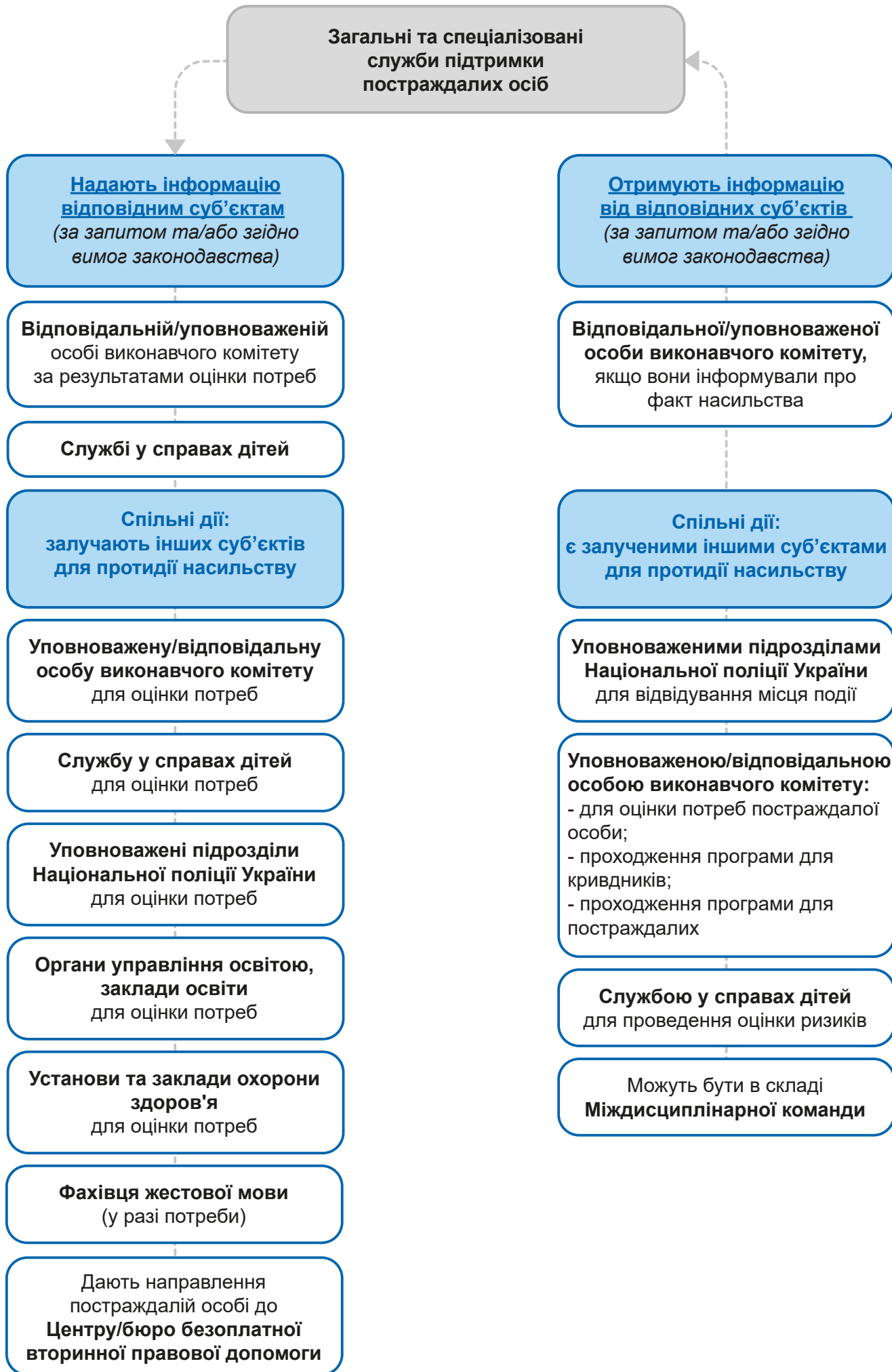

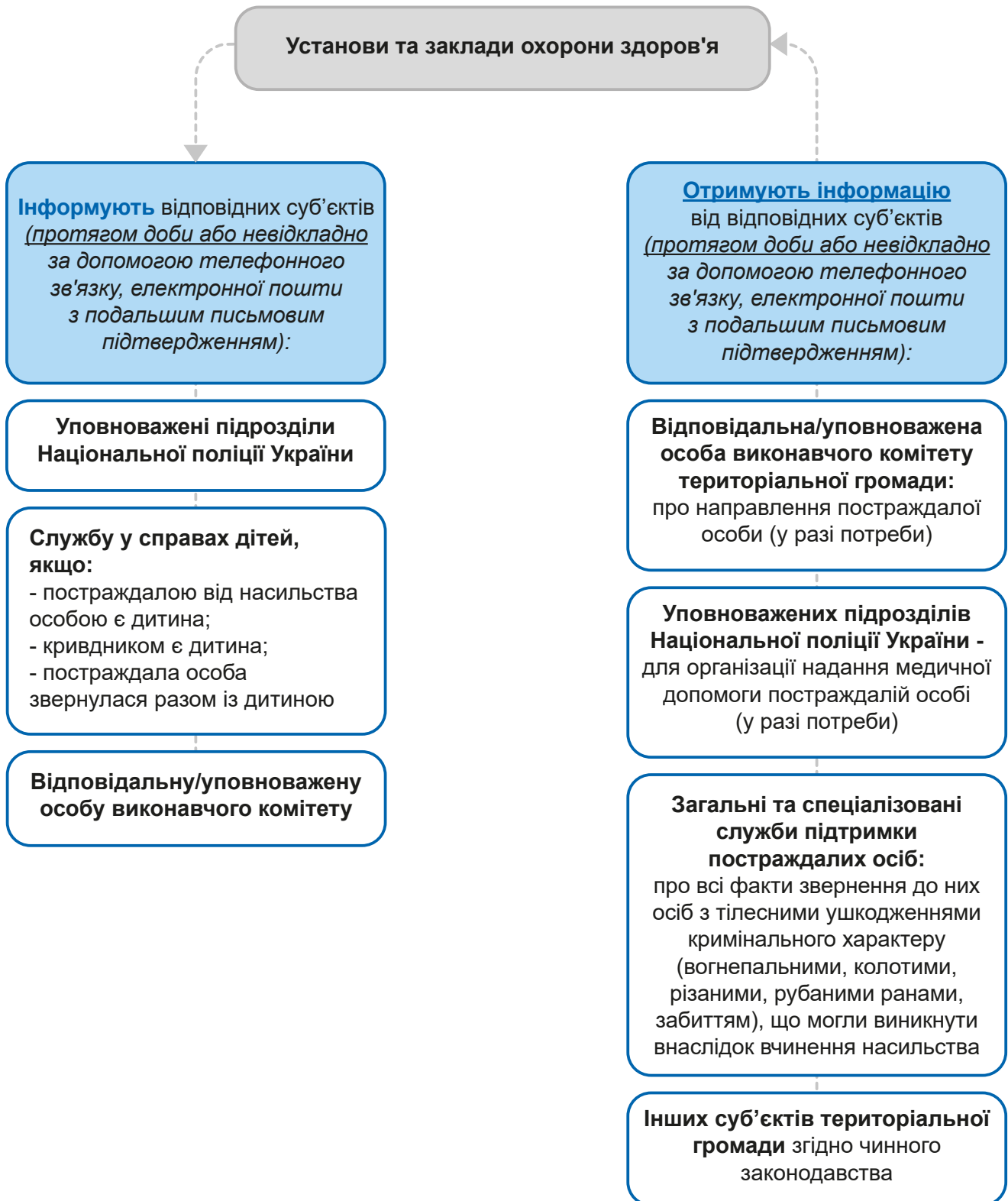

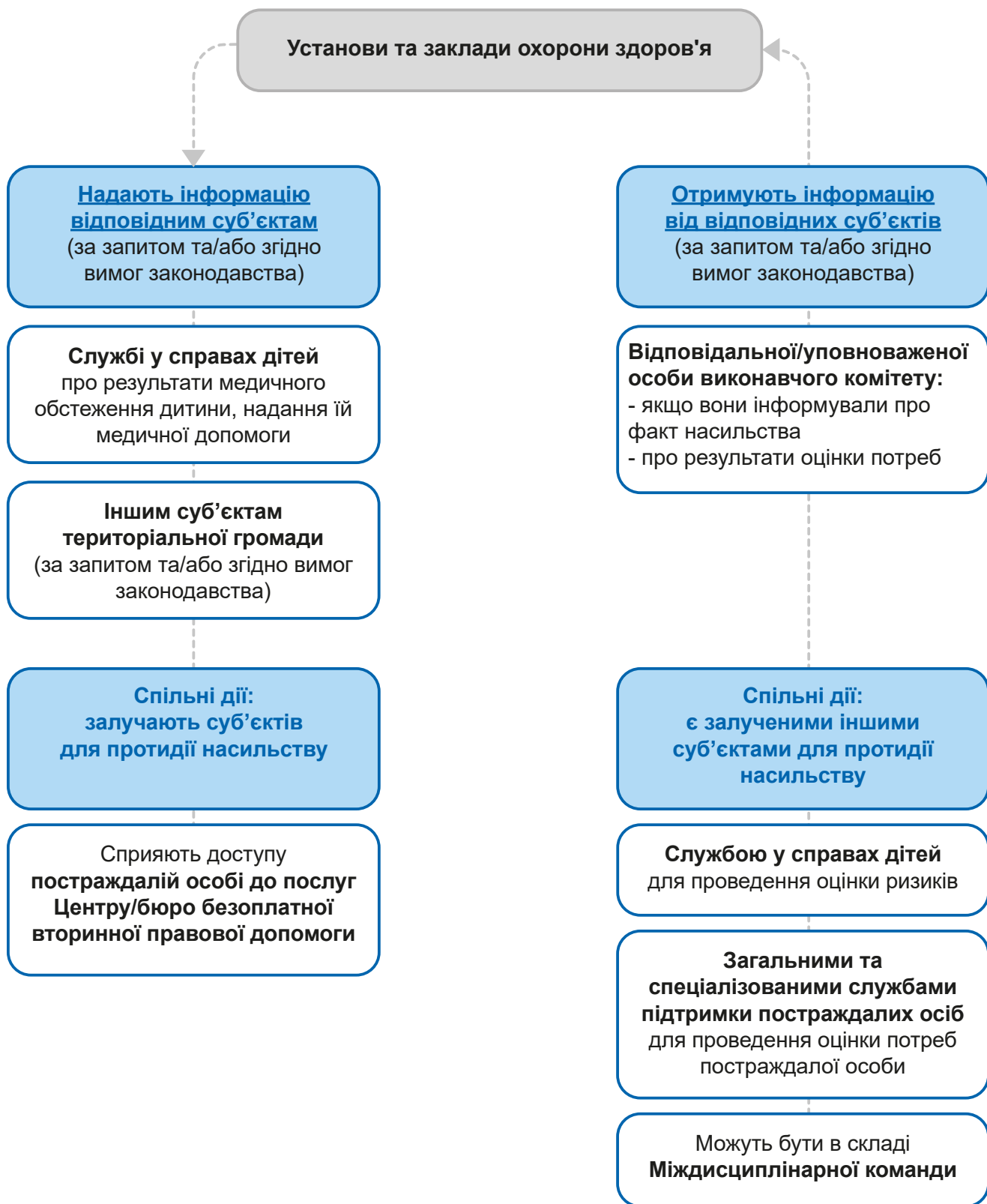
7.2. Алгоритм взаємного інформування та взаємодії загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

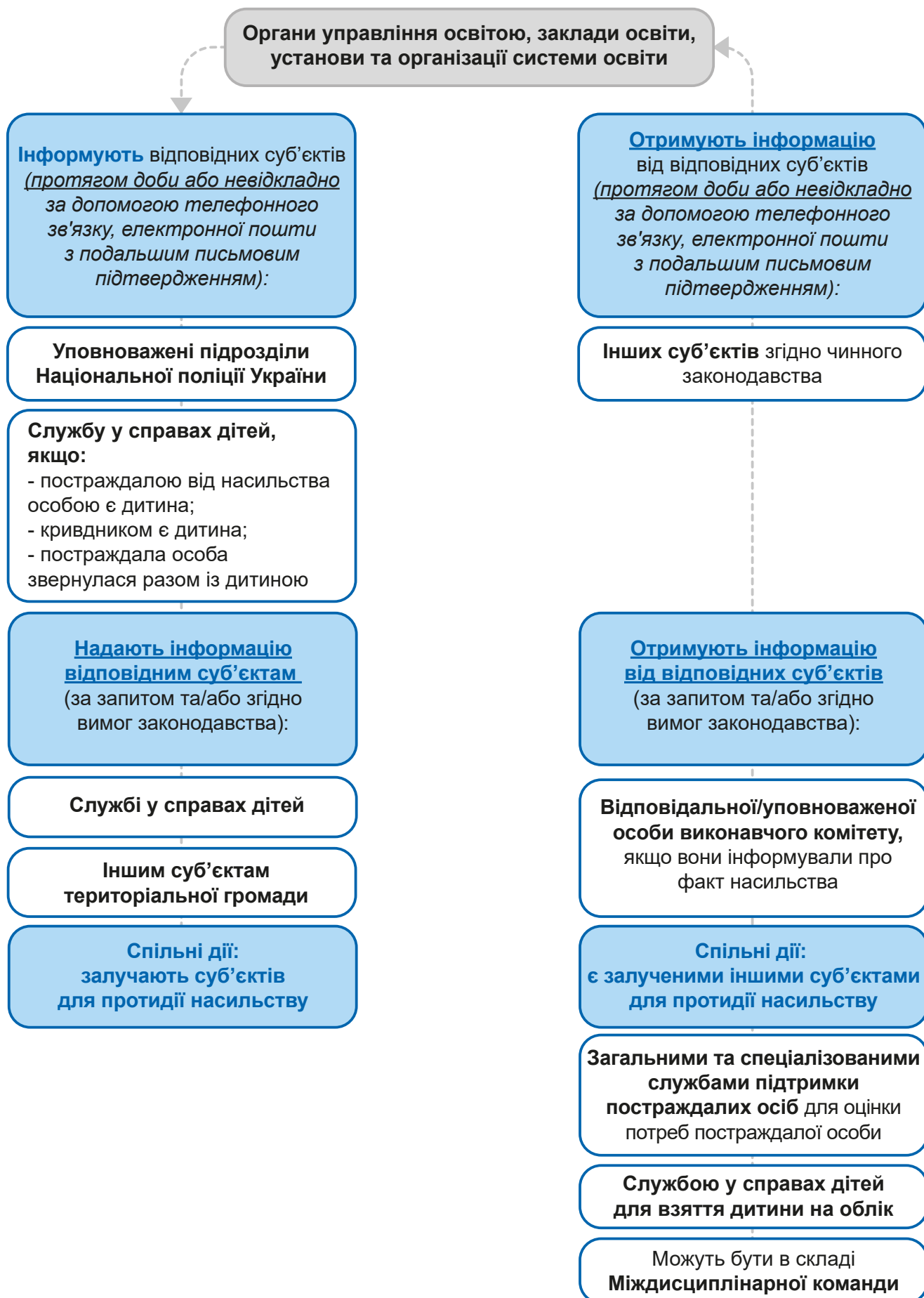

7.3. Алгоритм взаємного інформування й взаємодії установ та закладів охорони здоров'я із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

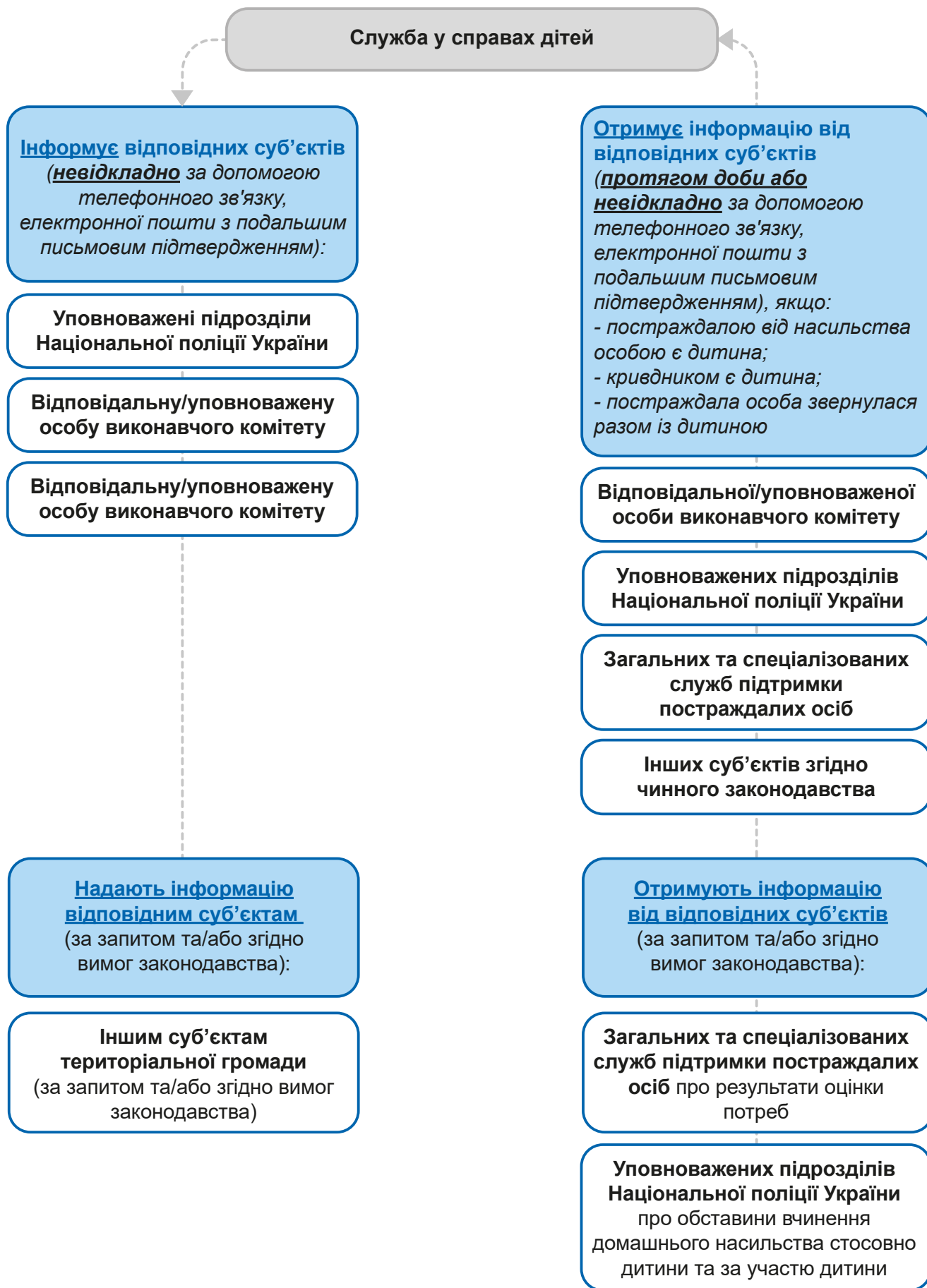

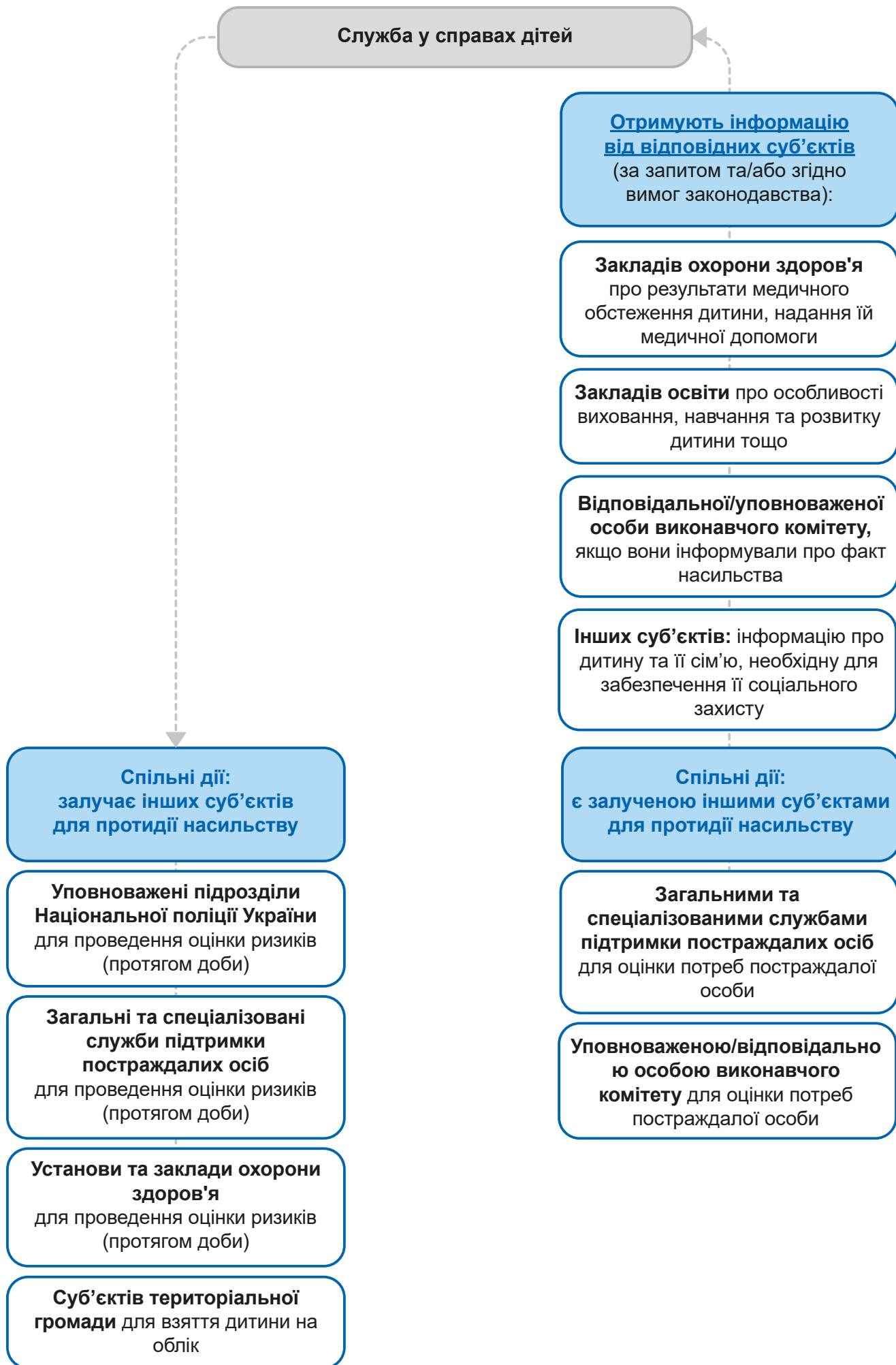

7.4. Алгоритм взаємного інформування й взаємодії органів управління, закладів освіти, установ та організацій системи освіти із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

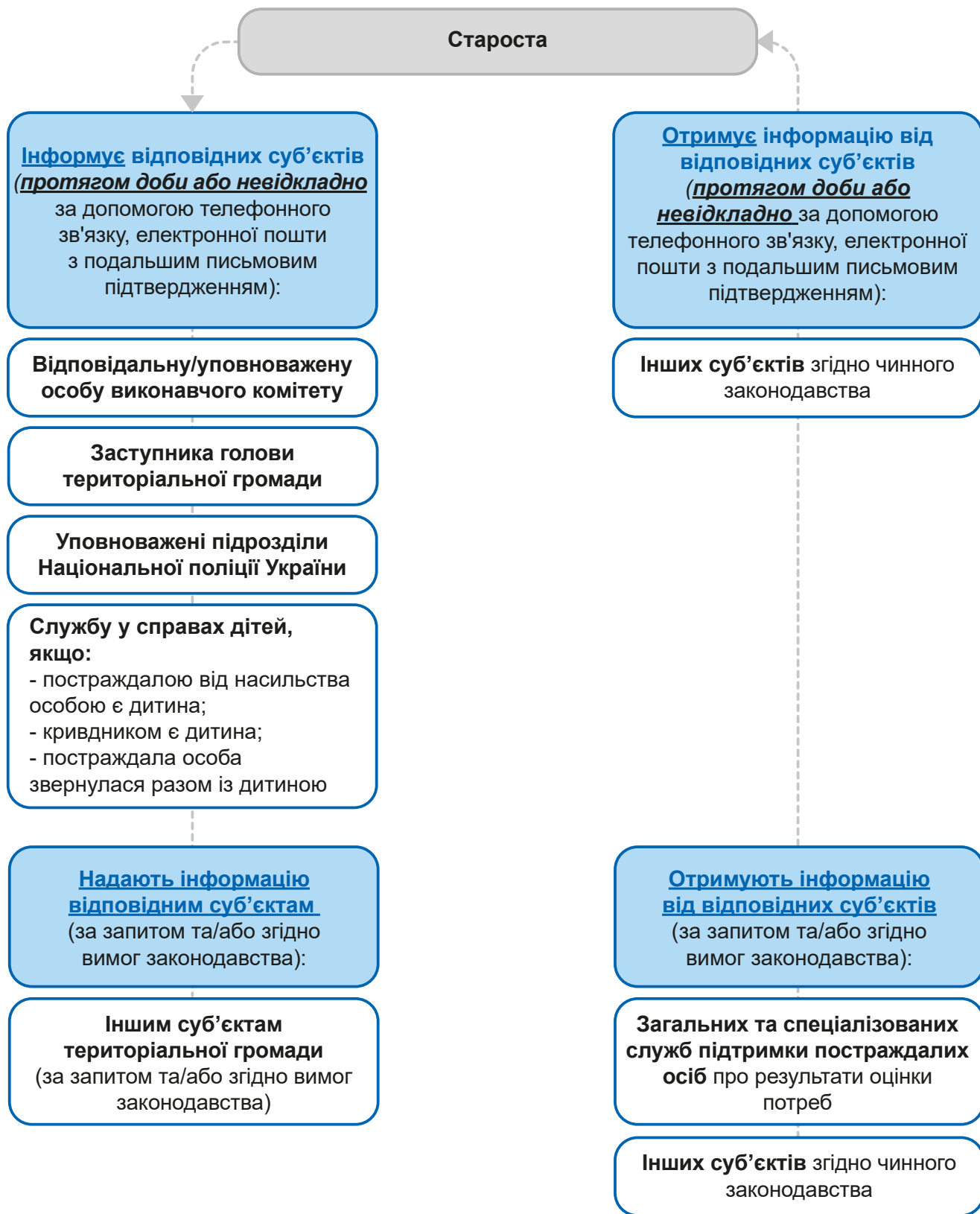

7.5. Алгоритм взаємного інформування та взаємодії служби у справах дітей із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

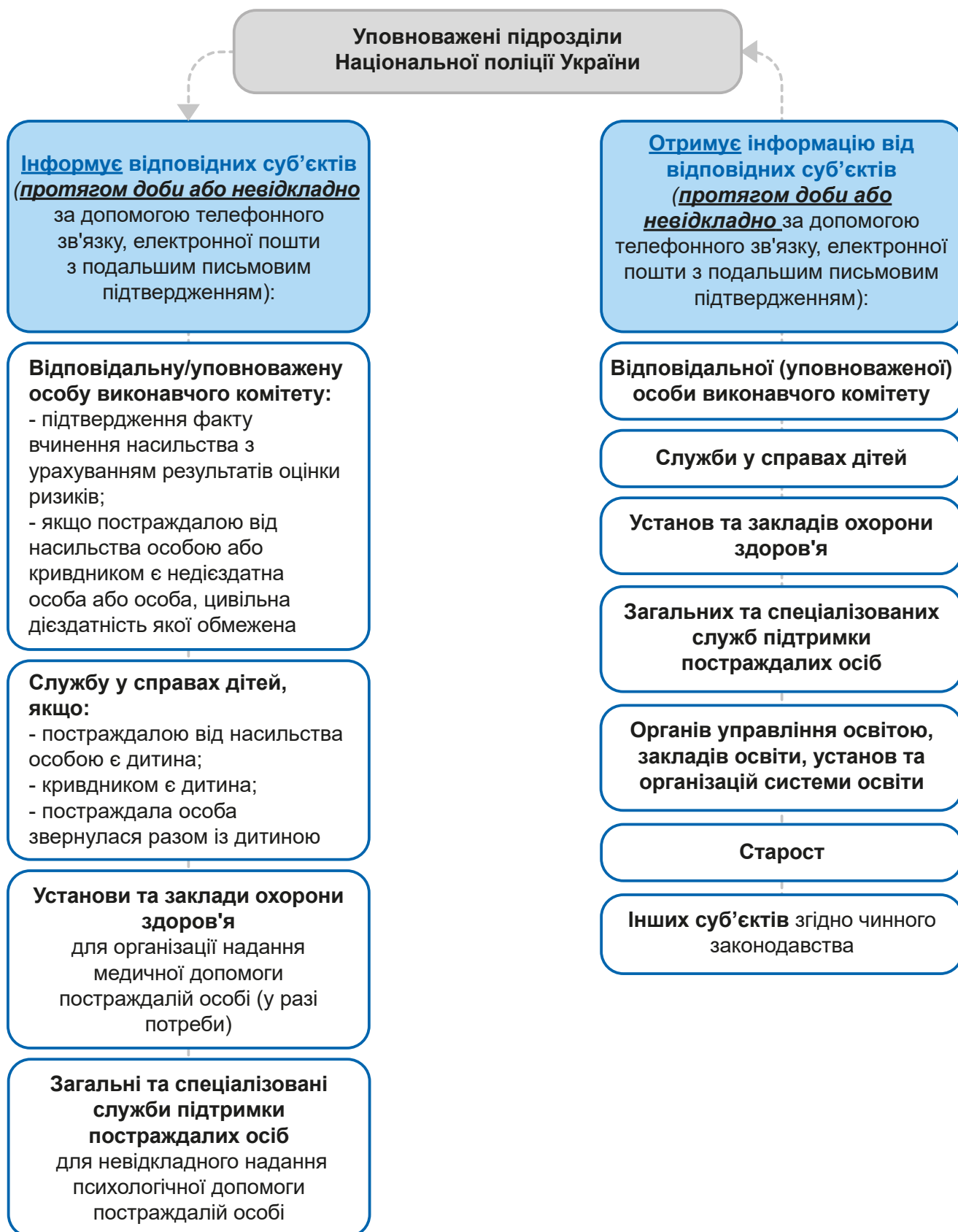

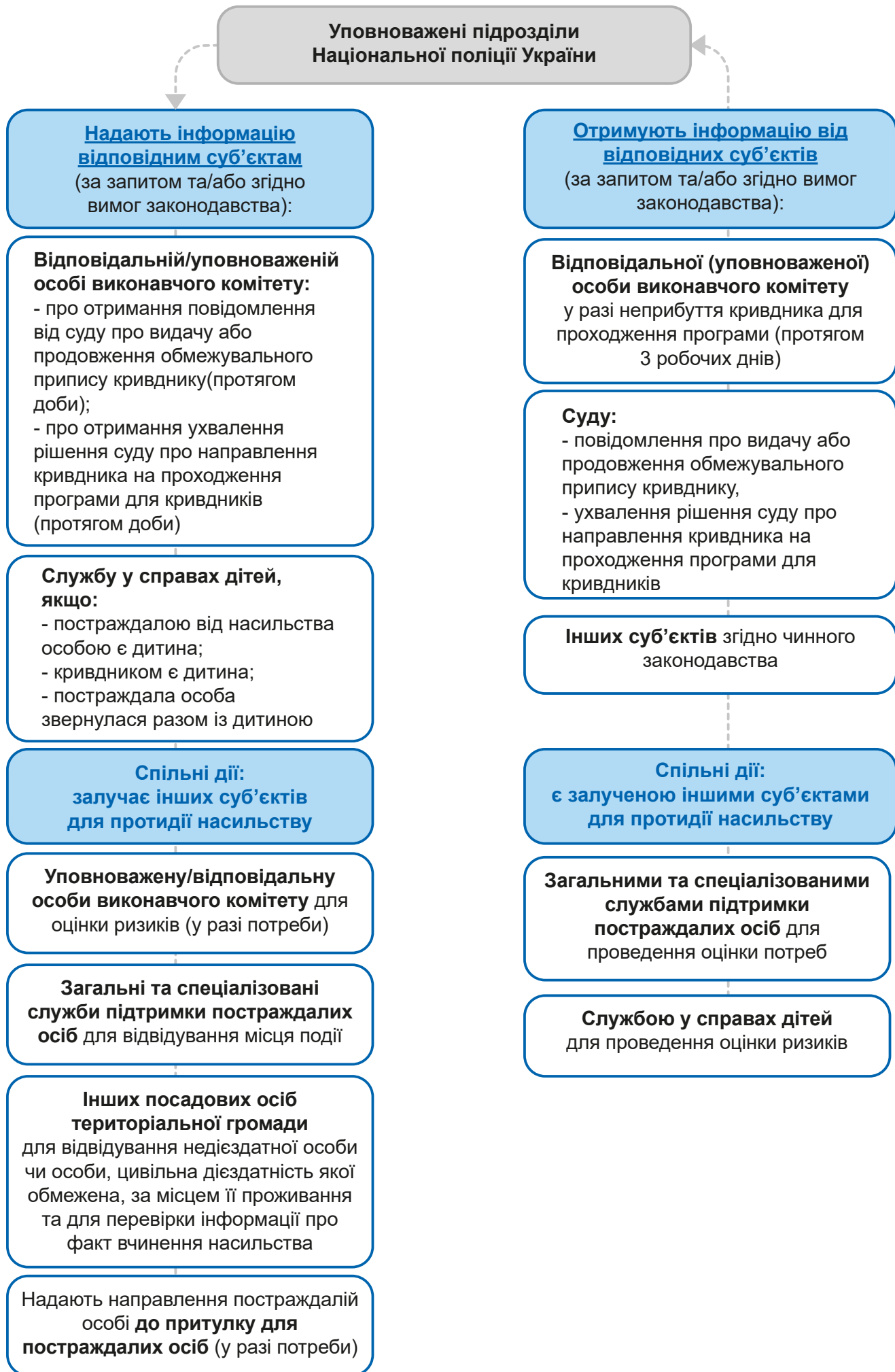

7.6. Алгоритм взаємного інформування та взаємодії старости із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

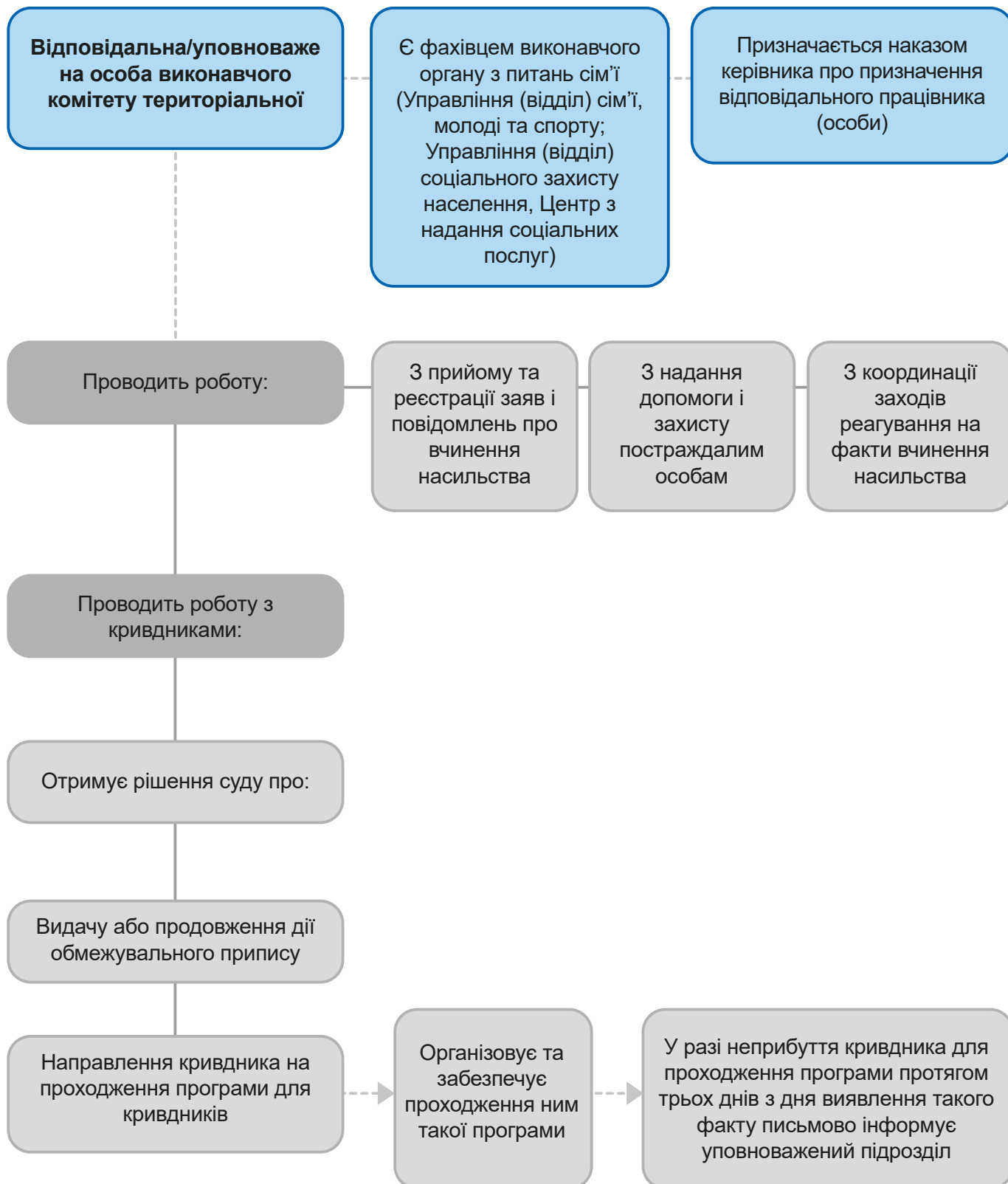
7.7. Алгоритм взаємного інформування та взаємодії уповноважених підрозділів Національної поліції України із суб'єктами територіальної громади, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

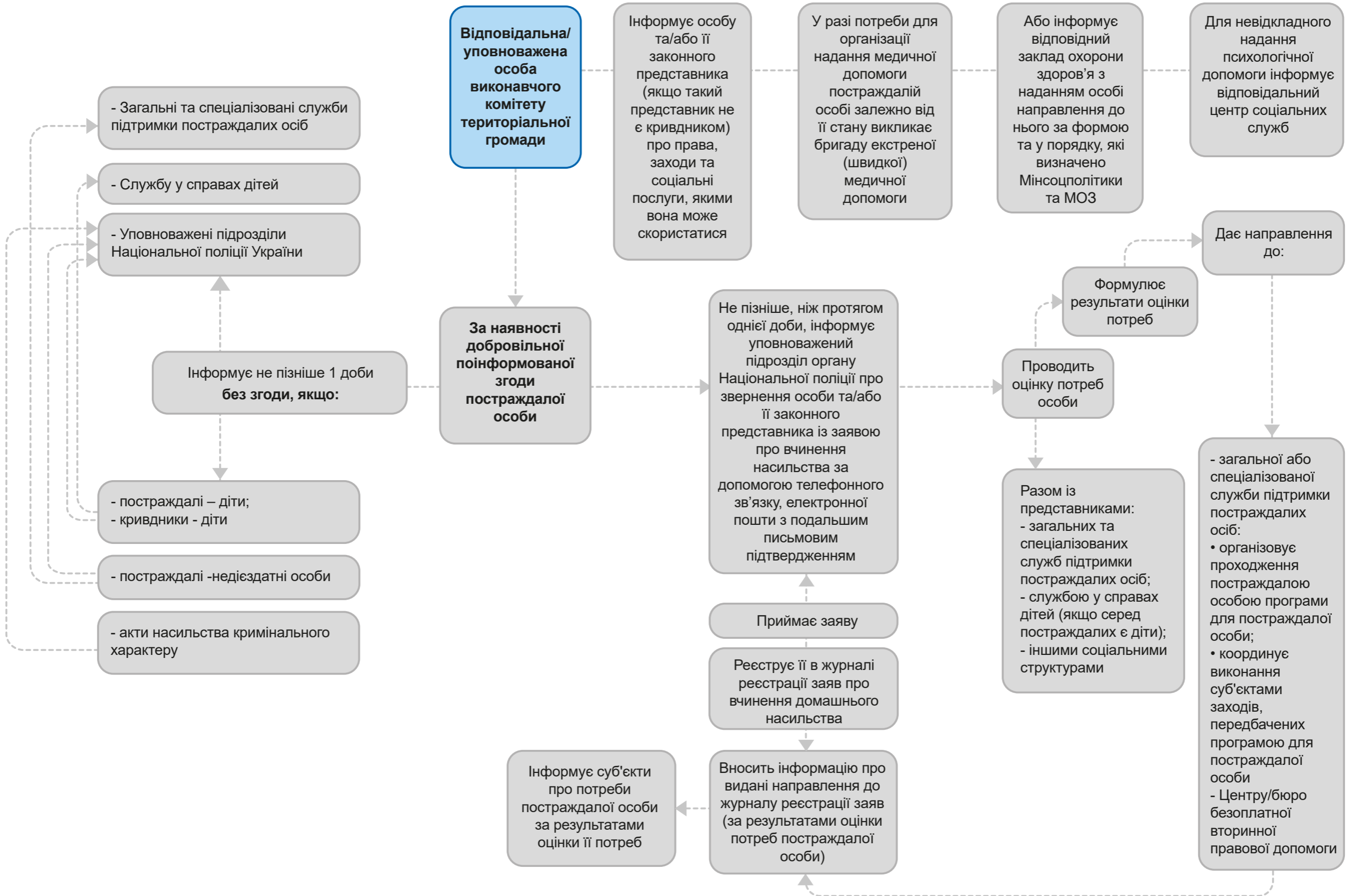

8. АЛГОРИТМИ РЕАГУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

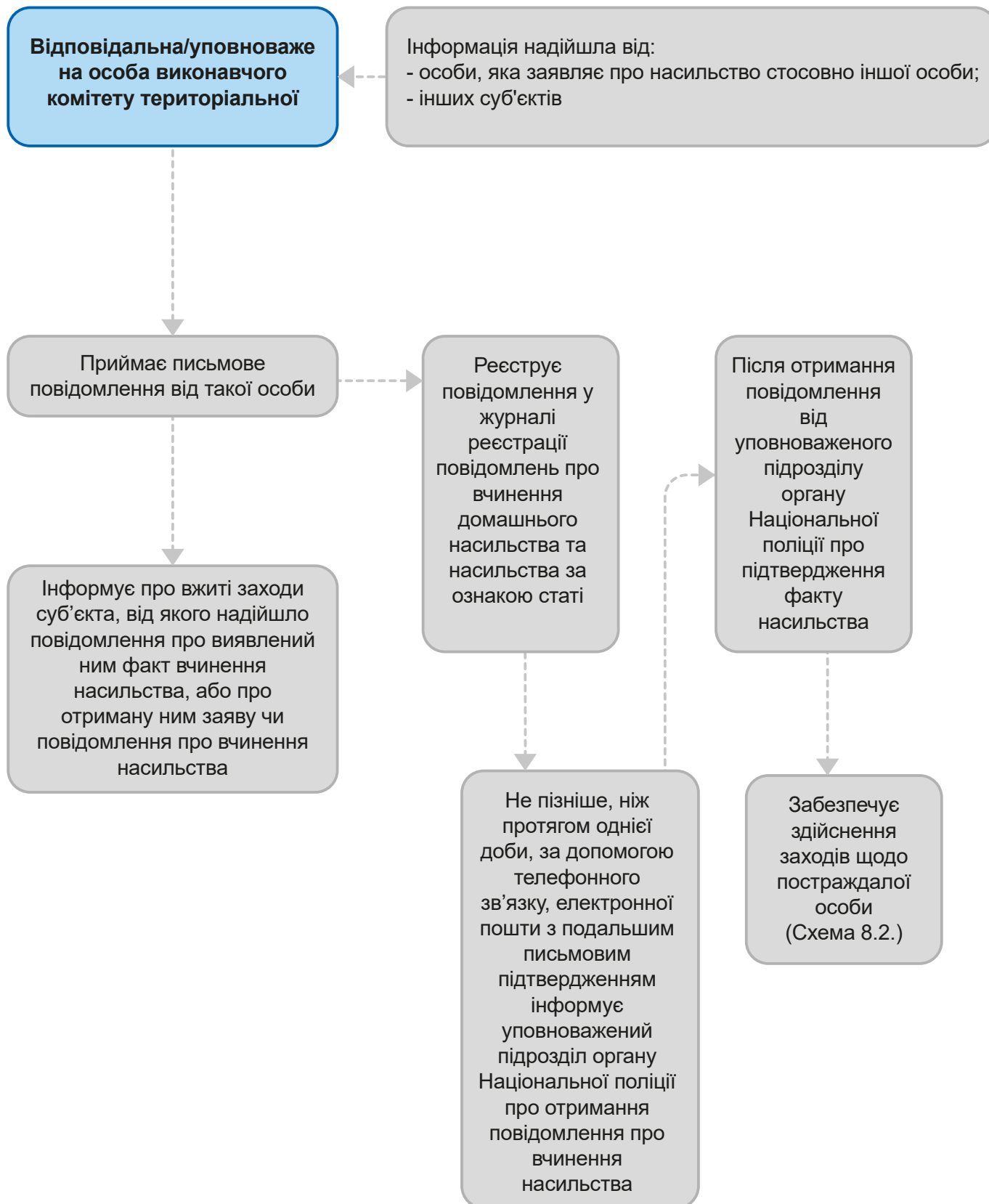
8.1. Алгоритм реагування відповідальної/уповноваженої особи виконавчого комітету територіальної громади на випадки домашнього насильства.

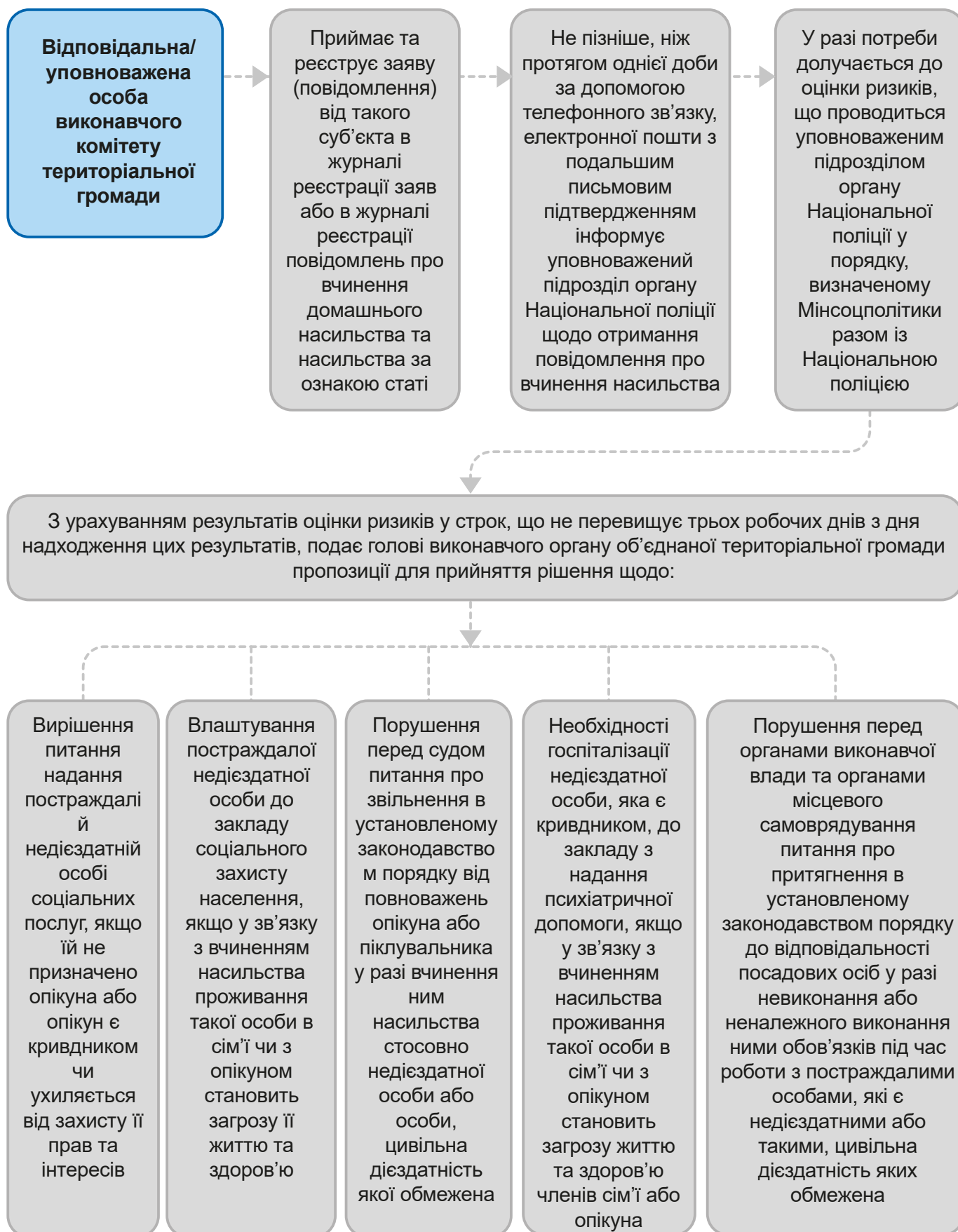
8.2. Алгоритм реагування відповідальної/уповноваженої особи виконавчого комітету територіальної громади у разі звернення особи, яка заявляє, що постраждала від насильства, та/або її законного представника.

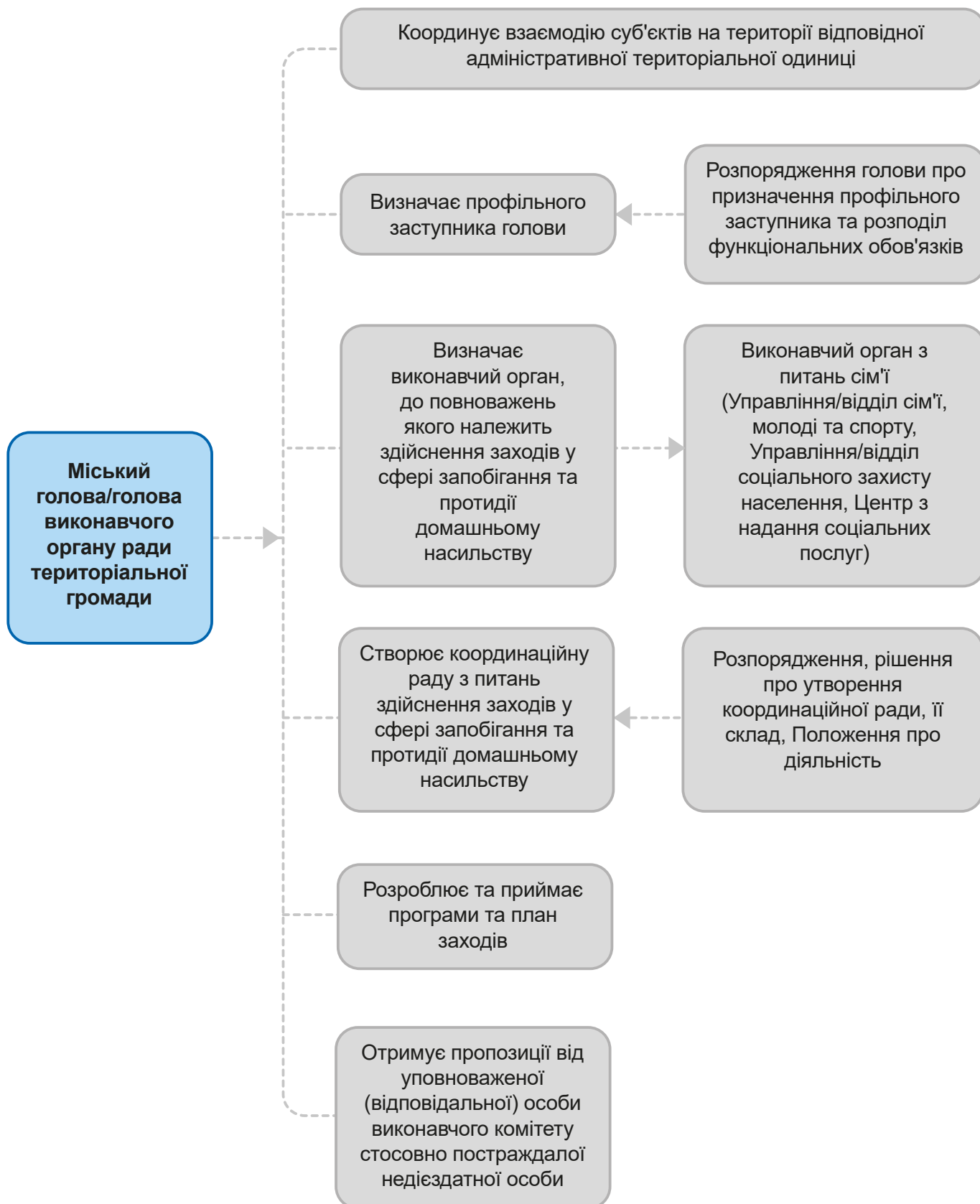
8.3. Алгоритм реагування відповідальної/уповноваженої особи виконавчого комітету територіальної громади у разі звернення особи, яка заявляє про факт насильства стосовно іншої особи, або надходження інформації від інших суб'єктів щодо отримання заяви чи повідомлення про вчинення насильства.

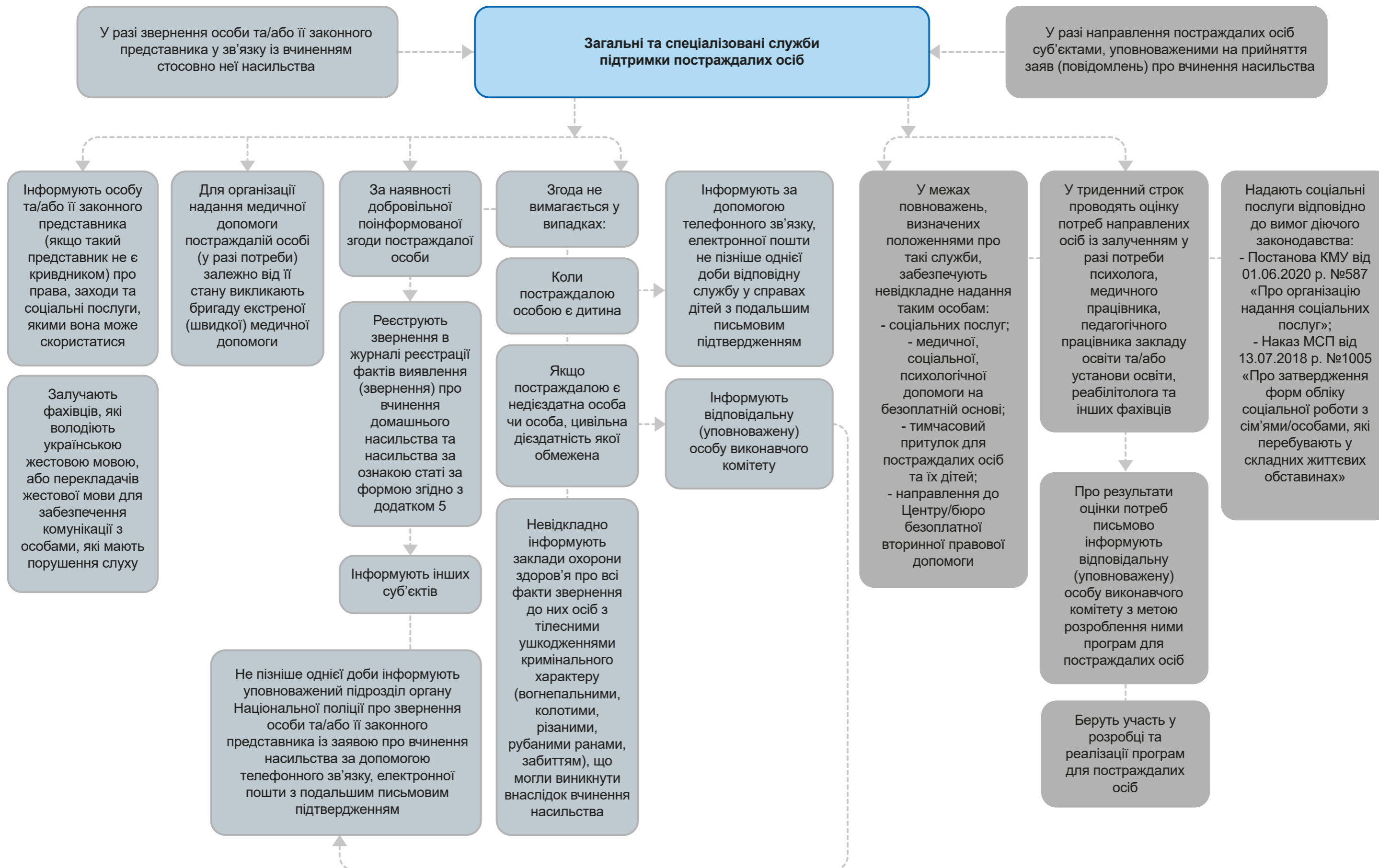
8.4. Алгоритм реагування відповідальної/уповноваженої особи виконавчого комітету територіальної громади у разі надходження інформації від суб'єктів щодо отримання заяви чи повідомлення про факт насильства стосовно недієздатної особи чи особи, дієздатність якої обмежена, або за її участю.

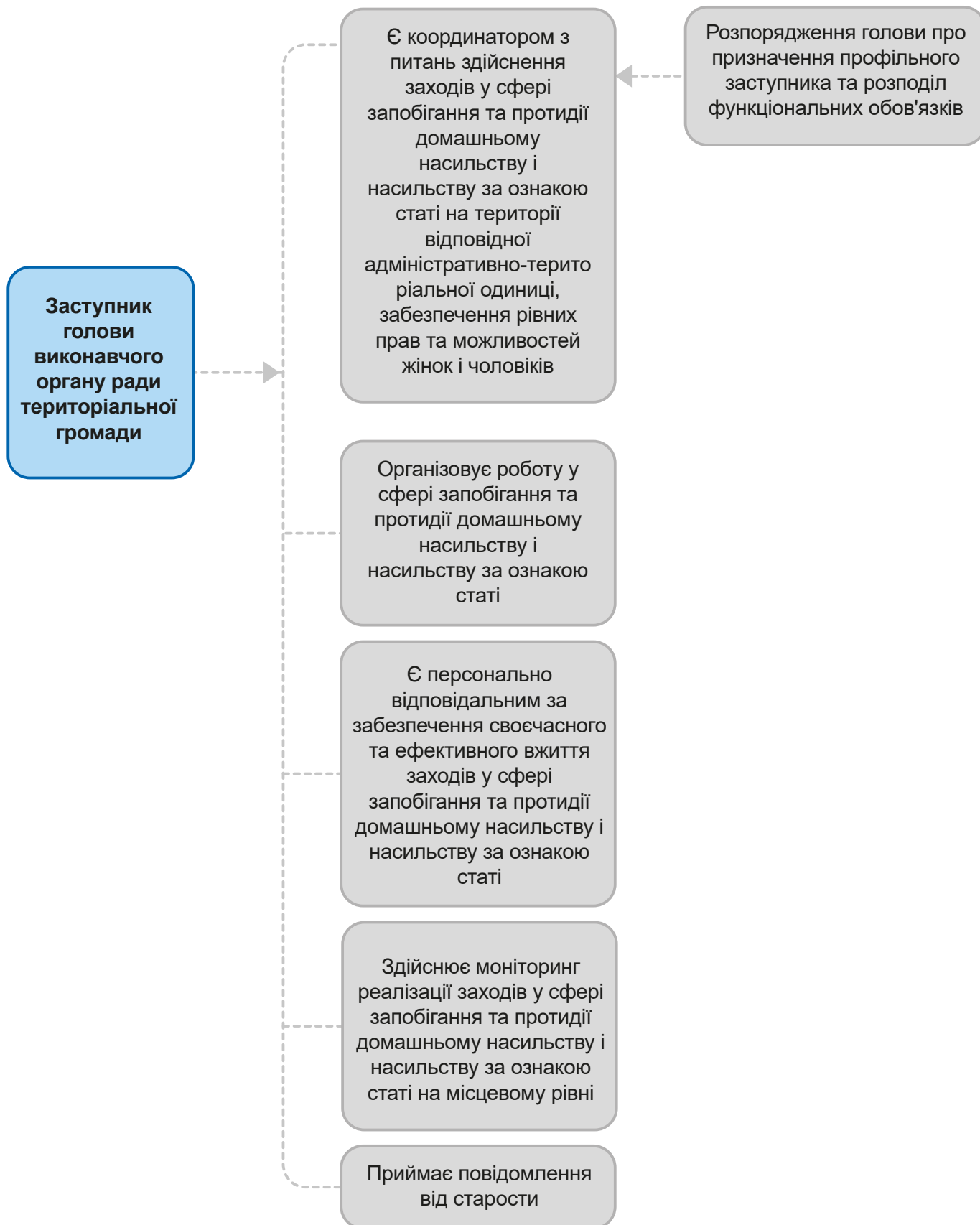
8.5. Алгоритм реагування Міського голови/голови виконавчого органу територіальної громади на випадки домашнього насильства.

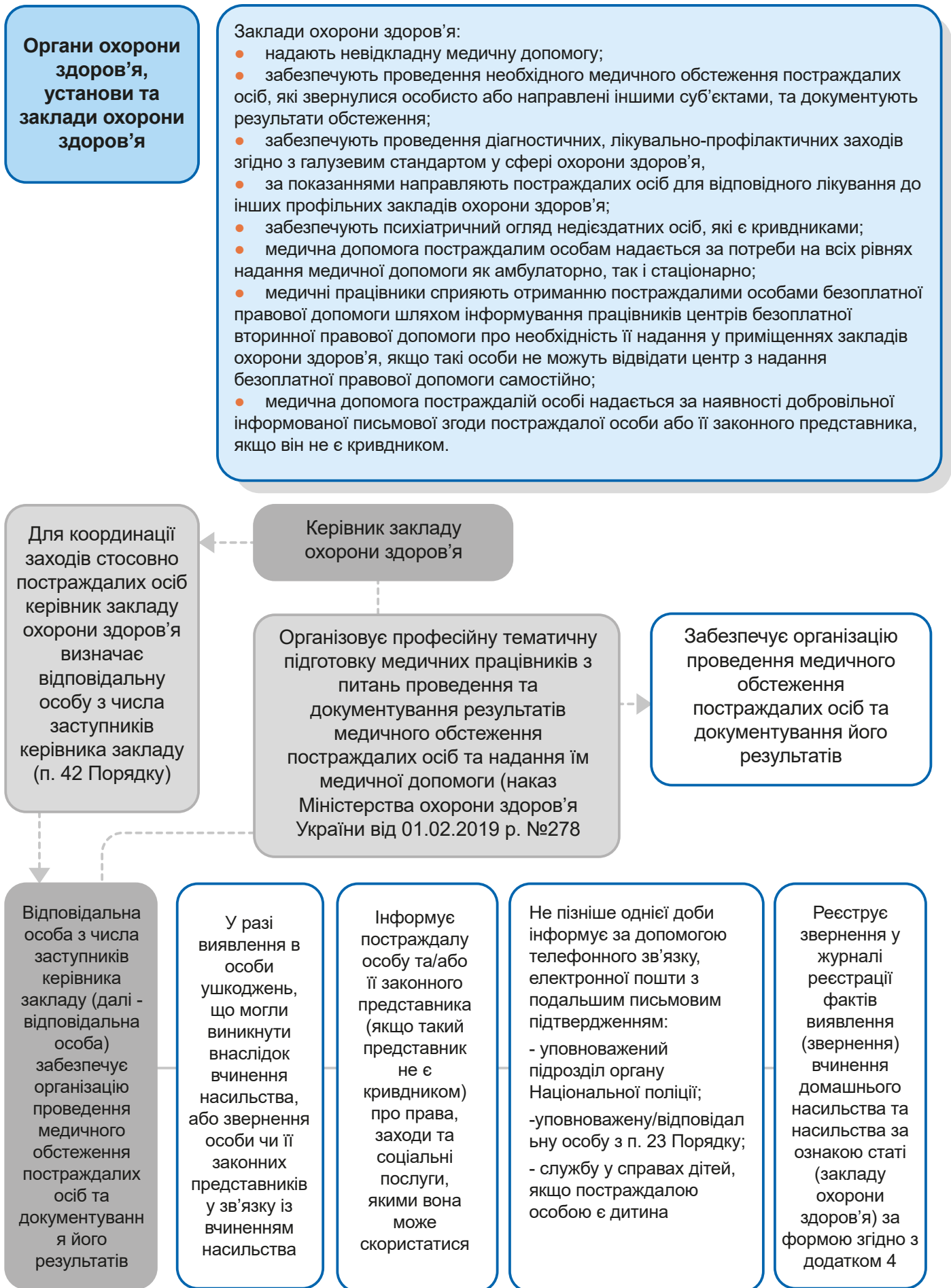
8.6. Алгоритм реагування загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб на випадки домашнього насильства.

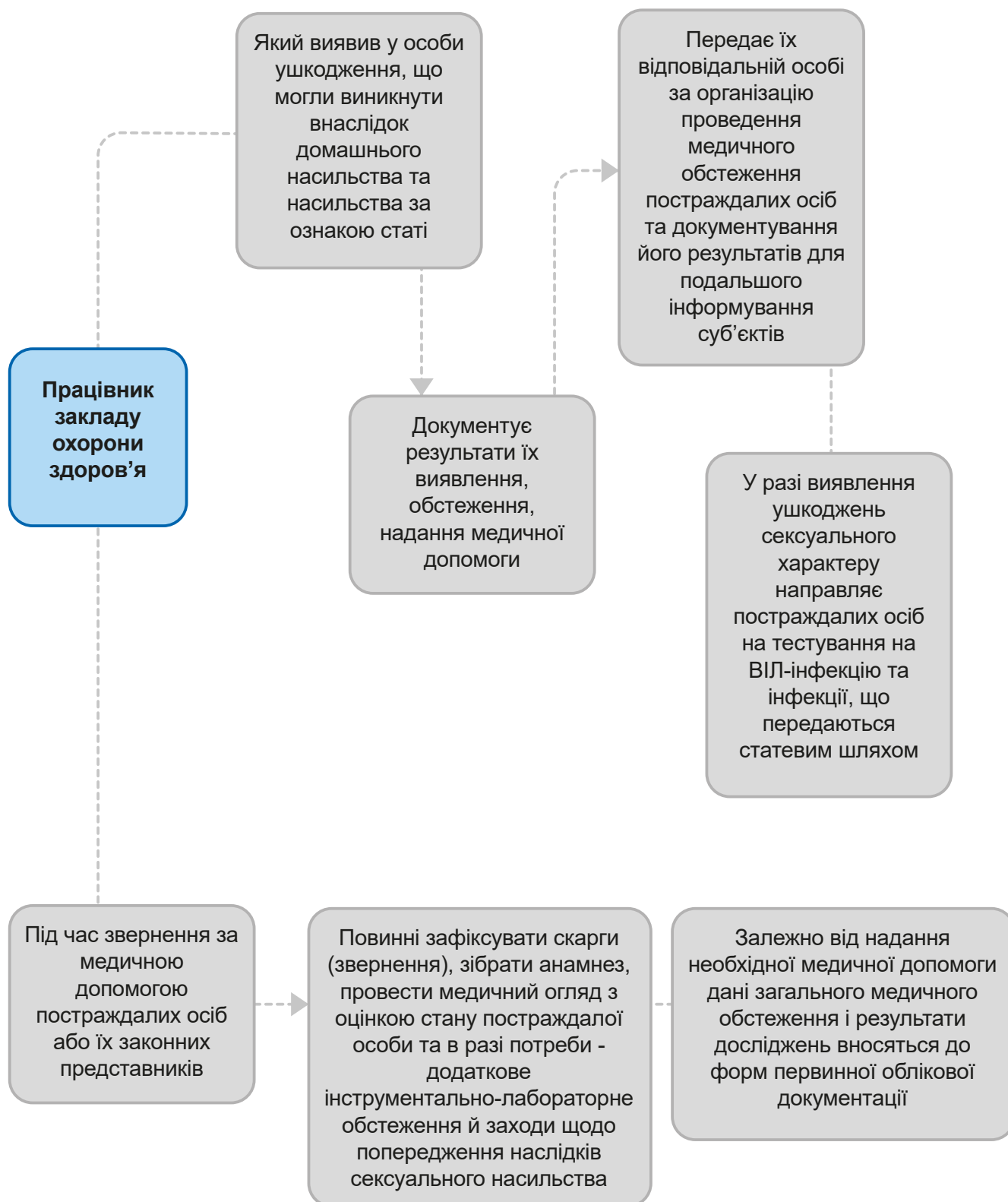

8.7. Алгоритм реагування заступника голови виконавчого органу ради територіальної громади на випадки домашнього насильства.

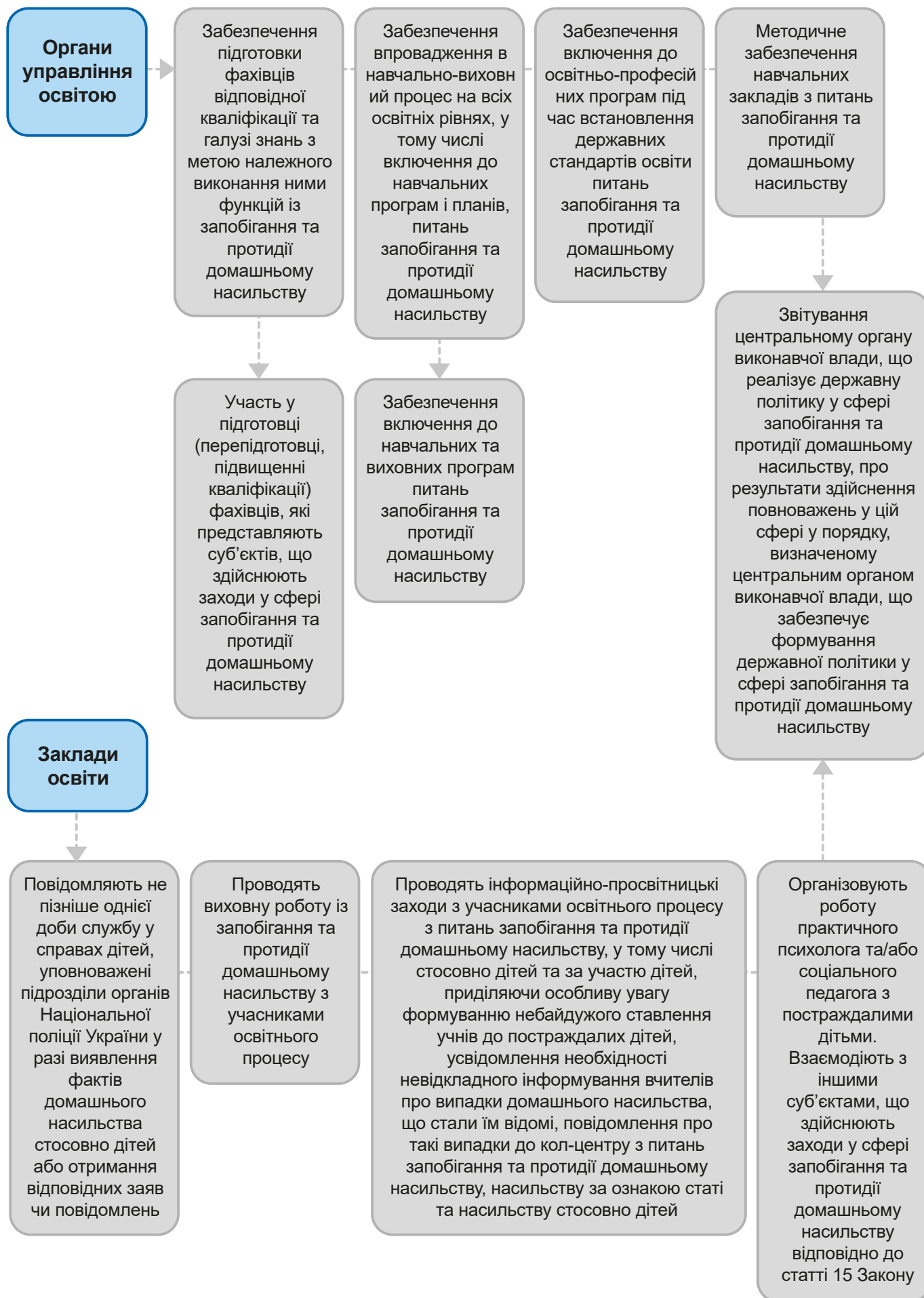

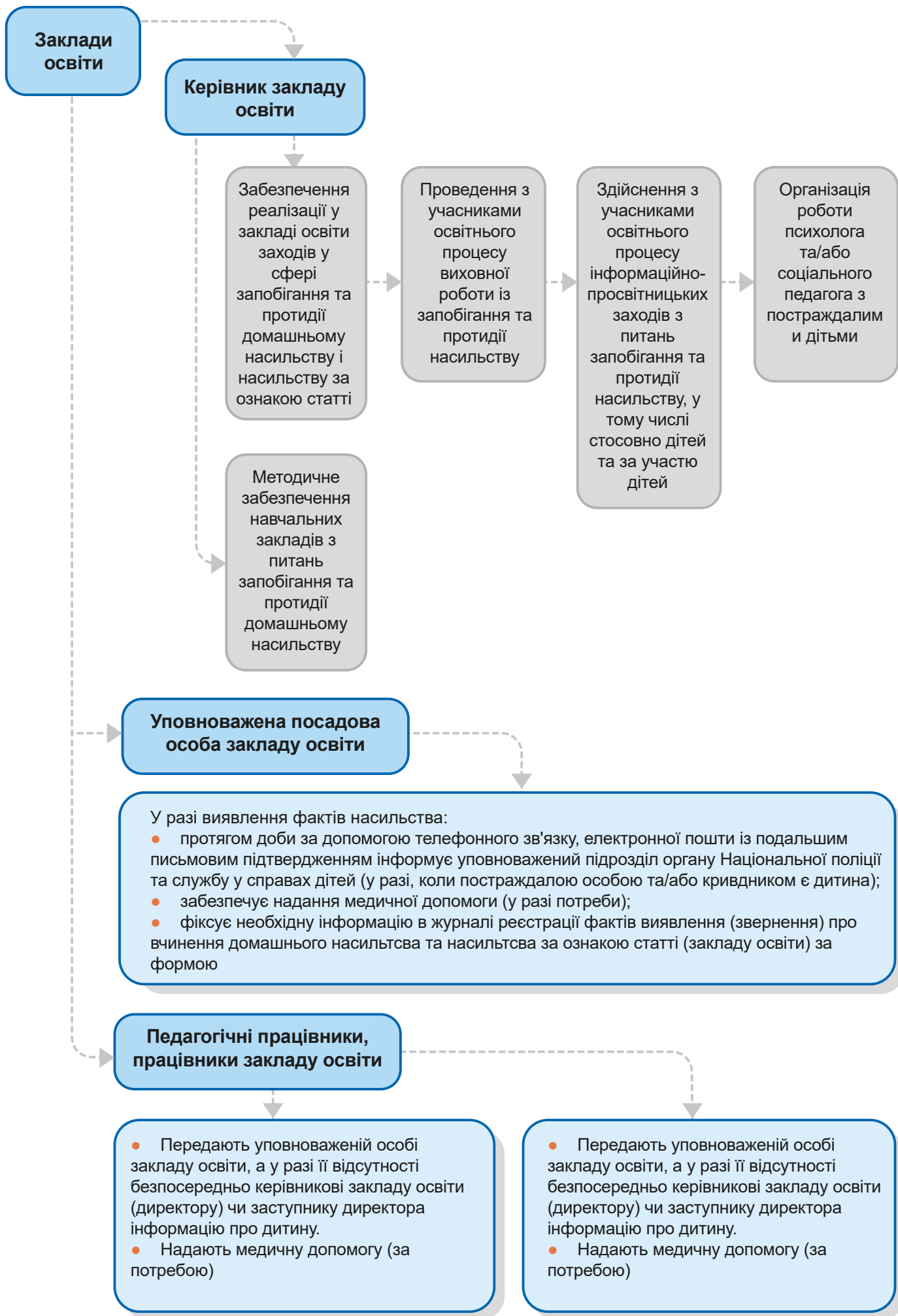
8.8. Алгоритм реагування органів охорони здоров'я, установ та закладів охорони здоров'я на випадки домашнього насильства.

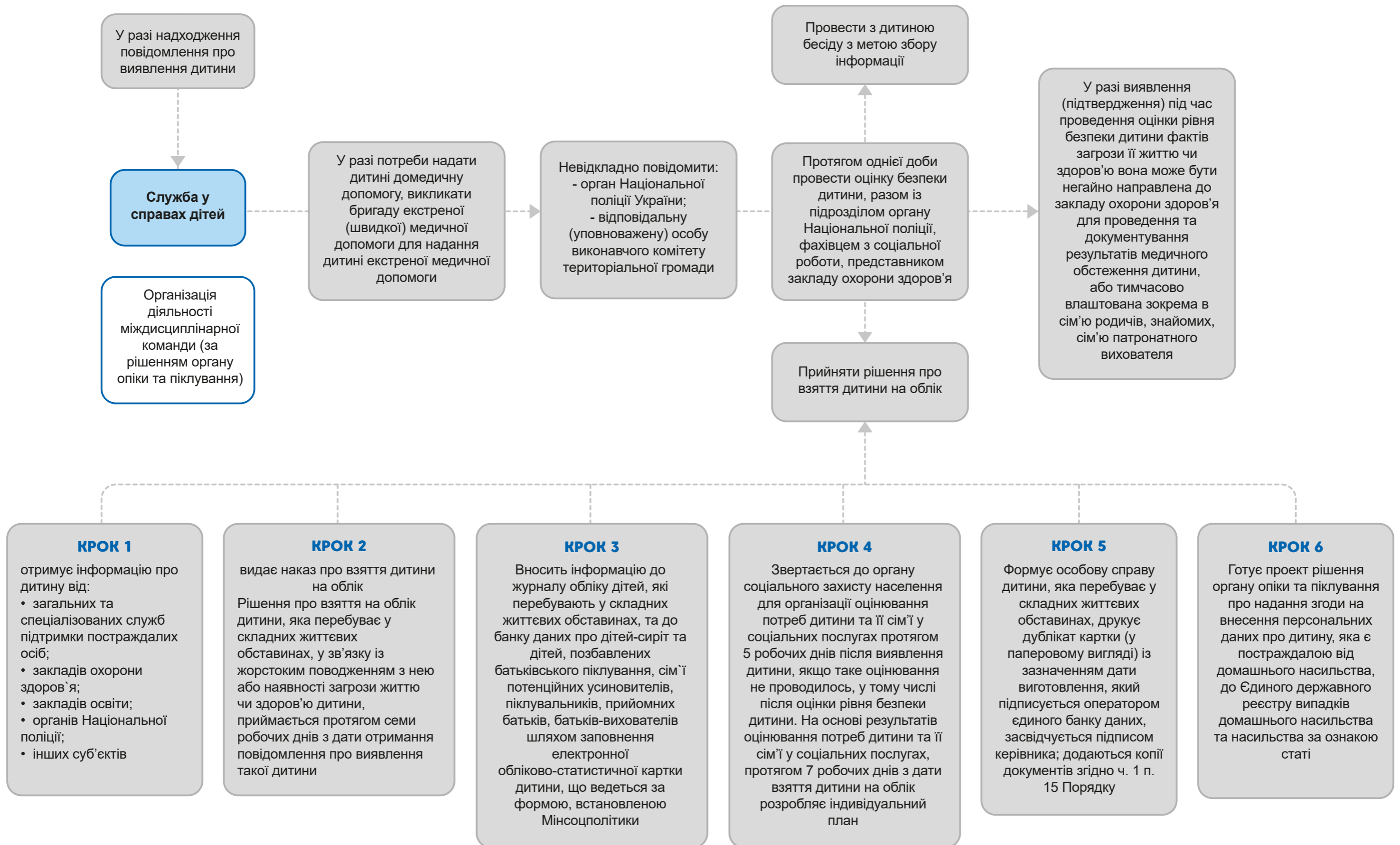

8.9. Алгоритм реагування органів управління освітою та закладу освіти на випадки домашнього насильства.

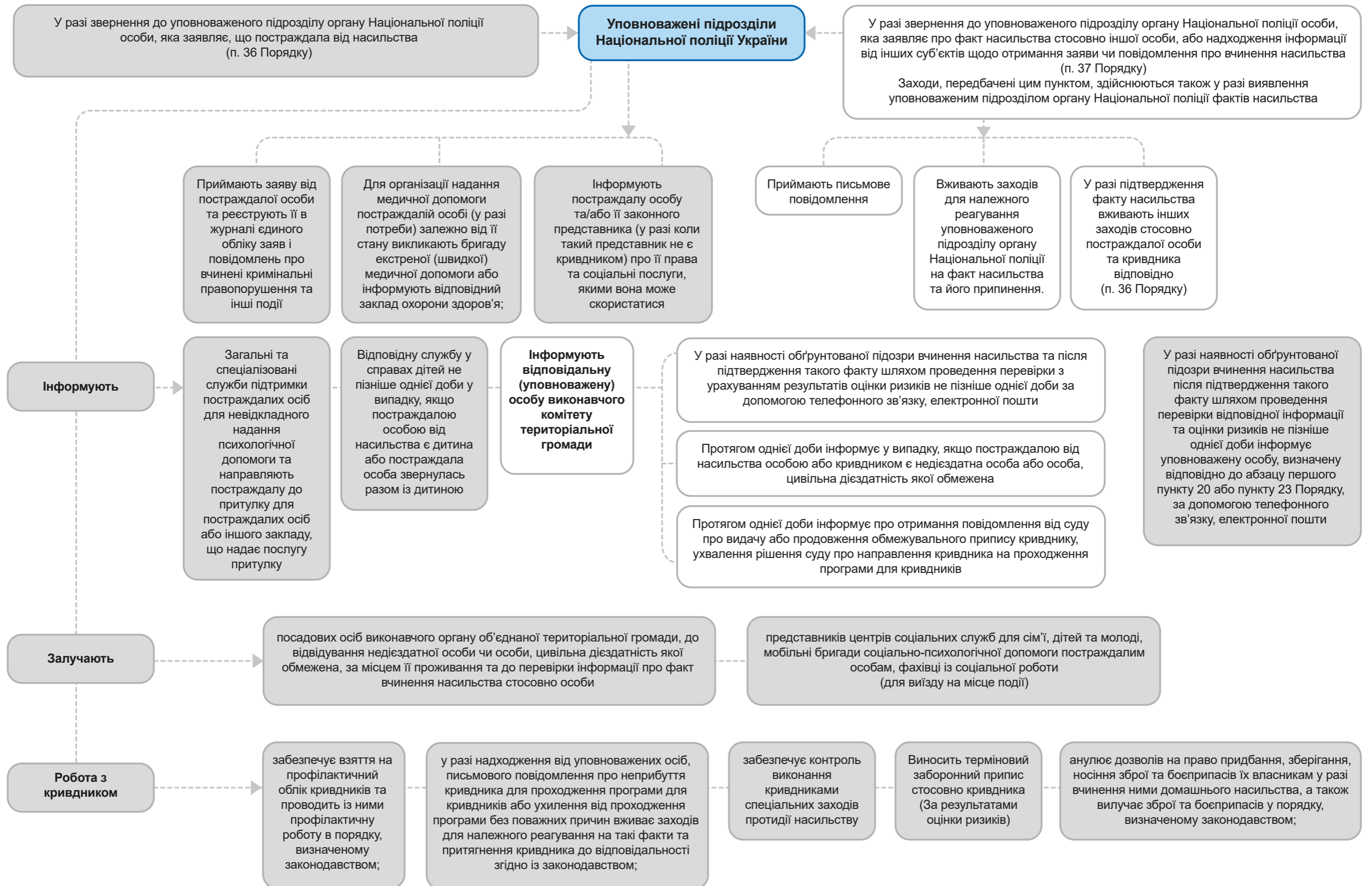
8.10. Алгоритм реагування Служби у справах дітей на випадки домашнього насильства.

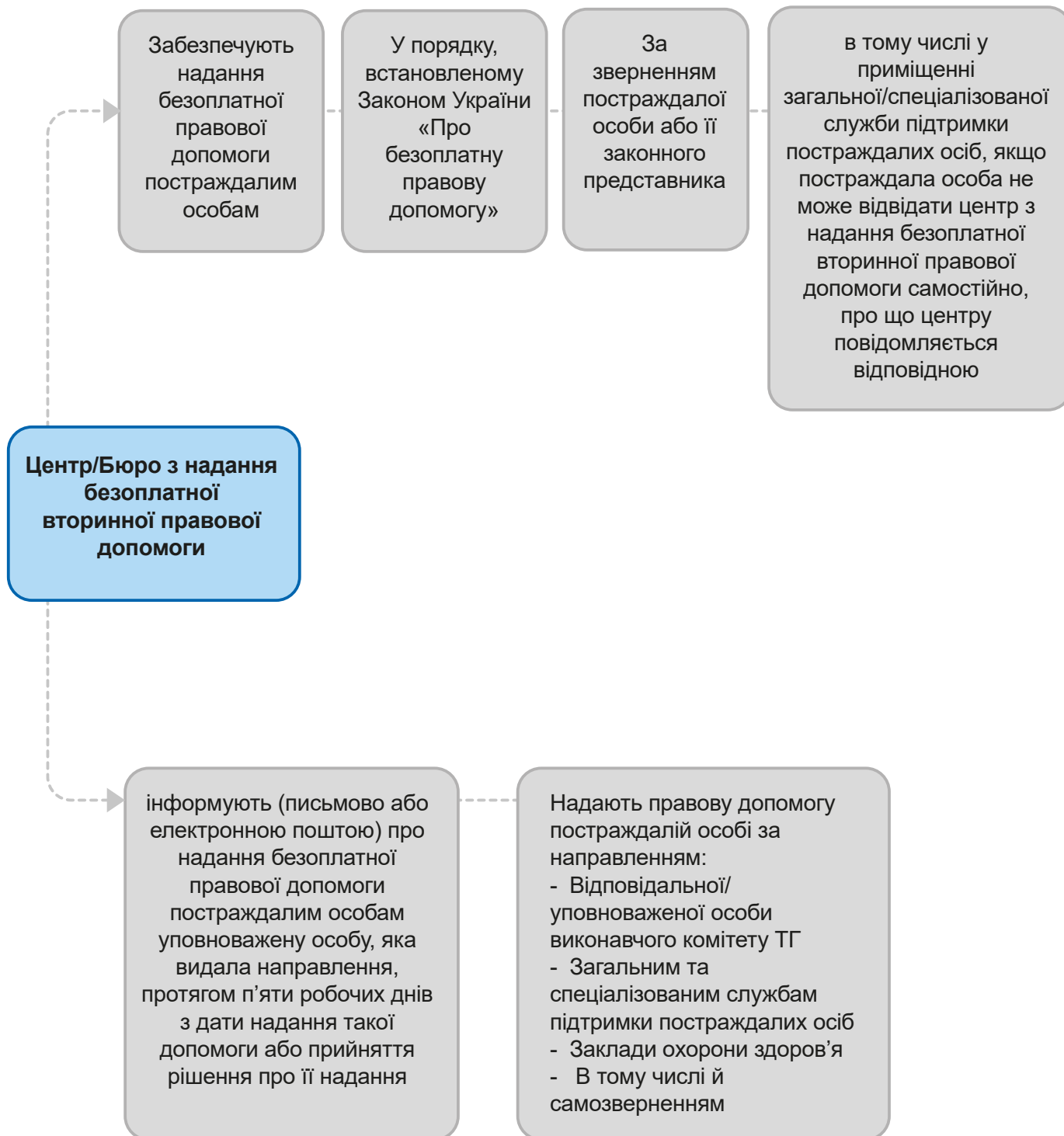
8.11. Алгоритм реагування старости на випадки домашнього насильства.

8.12. Алгоритм реагування уповноважених підрозділів Національної поліції України на випадки домашнього насильства.

8.13. Алгоритм реагування Центрів/бюро безоплатної вторинної правової допомоги.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРОК ТА УПОРЯДНИЦЬ

**Андрєєнкова
Вероніка Леонідівна**

Директорка департаменту науково-методичної роботи і медіації ГО «Ла Страда-Україна», медіаторка, координаторка Національної медіаторської мережі ГО «Ла Страда-Україна»

**Бондар
Валерія Ігорівна**

Фахівчиня департаменту науково-методичної роботи і медіації ГО «Ла Страда-Україна», консультантка Національної гарячої лінії з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації

**Легенька
Марина Миколаївна**

Віцепрезидентка ГО «Ла Страда-Україна»

**Столбун
Наталія Олександрівна**

Методистка кафедри управління освітою Луганського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, тренерка Національної тренерської мережі ГО «Ла Страда-Україна»

**Харківська
Тетяна Андріївна**

Фахівчиня департаменту науково-методичної роботи і медіації ГО «Ла Страда-Україна», консультантка Національної гарячої лінії з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації

**Черепаха
Катерина Вікторівна**

Президентка ГО «Ла Страда-Україна»
